

1
Ενημερώσει από τους παραδοσιακούς μου. Διεθνούς
Σχολή των Εθνών Κ. Ρούσσο
α/ Μ. Λαυρινίτη.

~~Κουτσός~~
31/8/63

ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τὰ ἀρρητὰ διαστήματα διακρίνεται εἰς εὐρέματα καὶ διαίφωνα.
Εὐρέματα εἶναι καὶ διαστήματα καὶ ἀφήτων εὐχάριστο καὶ ἰσωνο-
 ιστηκό ἀκροαση. Διαίφωνα εἶναι καὶ διαστήματα καὶ εὐρησόμενα
 ἀφήτων καὶ τὸ ἀκροασησὶ καὶ ἰσωνοῦσιν διακρίσεται.

Εὐρέματα διαστήματα εἶναι: - 1^{ns} κωδωνίς, 3^{ns} μεγίστη καὶ πεμπτή,
 4^{ns} κωδωνίς, 5^{ns} κωδωνίς, 6^{ns} μεγίστη καὶ πεμπτή, 8^{ns} κωδωνίς.

Καὶ διαστήματα αὐτὰ διακρίνεται εἰς τέτρα καὶ ἀλεψή.
Τέτρα εὐρέματα διαστήματα εἶναι: 1^η Καδ. 5^η Καδ. 8^η Καδ.

Ἄλεψή εἶναι: 3^η Μ.-μ. 6^η Μ.-μ.
 Ἡ 4^η Καδ. θεωρεῖται μετὰ εὐρέματα διαστήματα.

Διαίφωνα εἶναι καὶ διαστήματα: 2as Μ.-μ. 7^{ns} Μ.-μ. καὶ ὅσα
 καὶ νῆψερα καὶ ἠγασπερα διαστήματα (2^a νῆψ., 7^η ἠγασπ. 4^η
 νῆψ. - ἠγασπ. καὶ 5^η νῆψ. - ἠγασπ.)

ταύτα διαφέρον διαστήματα κρέσσον τῶν αὐτογενῶν αὐτῶ ἕνα ἀριστερό-
το ἑξῆς διαστήματα, τὸ ὅσοι φέρει τὴν αὐτογενῆ ἰσορροπία.

Τὸ ἑξῆς αὐτῶ διαστήματα γέγραται γύρω τῶν διαφάνων διαστήματος.

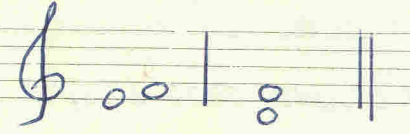
ΛΥΣΕΙΣ ΔΙΑΦΩΝΩΝ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Διαστήματα 2^{ας}

(1) 2^α μ.: Ἡ δευτέρα μικρὴ γύεται εἰς ἴσην μικρὴν. Κατὰ τὴν γύωσιν

της, ἡ μὲν κορυφή κρατεῖται ἢ δὲ βάσις

κατεβαίνει διάστημα 2^{ας} μ.

(2) 2^α μ.: Ἡ δευτέρα μεγάλη γύεται εἰς:

(α) ἴσην μικρὴν. Κρατεῖται ἡ κορυφή καὶ ἡ βάσις κατεβ-

αίνει διάστημα 2^{ας} μ.

(β) ἴσην μεγάλην: Κρατεῖται ἡ κορυφή καὶ ἡ βάσις κατεβαίνει

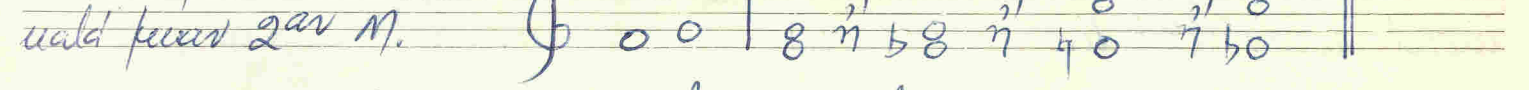
διάστημα 2^{ας} μ.

(γ) ἴσην μικρὴν: Ἀνταναίσταται ἡ κορυφή διάστημα 4^{ης} κ. καὶ

κατεβαίνει ἡ βάσις διάστημα 2^{ας} μ.

(δ) ἴσην μεγάλην: Ἡ κορυφή ἀνταναίσταται κατὰ πέντε 4^{ης} κ.

ἢ δὲ βάσις κατεβαίνει

(3) 2^α μ.: Ἡ ὑψηλὴν δευτέρα γύεται εἰς 4^{ην} κ. Ἡ κορυφή

ἀνταναίσταται καὶ ἡ βάσις κατεβαίνει κατὰ πέντε 2^{ας} μ.

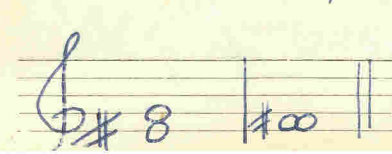

Διαστήματα 3^{ης}

3^η ἴσην: Ἡ 3^η ἠγασμένη γύεται εἰς ἴσην κατὰ (κατορθω-

σαν) Ἡ κορυφή κατεβαίνει καὶ ἡ βάσις ἀνταναίσταται κατὰ πέντε

δευτέρων μικρῶν.

Διασύνθετα 4ης

(1) $4^n +$ Η $4^η$ ηχητική γίνεται εις:-

(α) Ευλύρις μικρή: Η βάσις μεταβαίνει ή δε κορυφή ανεβαίνει κατά μίαν 2αν μ.

(β) Ευλύρις μεγάλη: Η βάσις μεταβαίνει κατά μίαν 2αν M. και ή κορυφή ανεβαίνει κατά μίαν 2αν μ.

(a) (b)

Musical notation for 4^n +: A treble clef with a key signature of one sharp (F#). The first measure contains a whole note G4. The second measure contains a half note G4 and a half note A4. The piece ends with a double bar line.

(2) $4^n -$: Η $4^η$ ηχητική γίνεται εις:

(α) Επίενς μικρά: Η κορυφή κατεβαίνει ή δε βάσις ανέρχεται κατά μίαν 2αν μ.

ή αντερόφωσ

Musical notation for 4^n -: A treble clef with a key signature of one sharp (F#). The first measure contains a whole note G4. The second measure contains a half note G4 and a half note F#4. The piece ends with a double bar line.

(β) Καυροφωνία: Η κορυφή κατεβαίνει κατά μίαν 3^{ην} μ. ή δε βάσις ανέρχεται κατά μίαν 2αν μ.

Διασύνθετα 5ης

(1) $5^n +$: Η $5^η$ ηχητική γίνεται εις:-

(α) Ευλύρις Μεγάλη: Η βάσις κατεβαίνει και ή κορυφή ανεβαίνει κατά μίαν 2αν μ.

(β) Επίενς Μεγάλη: Η βάσις ανεβαίνει $4^η$ Kε και ή κορυφή ανεβαίνει 2αν μ.

Musical notation for 5^n +: A treble clef with a key signature of one sharp (F#). The first measure contains a whole note G4. The second measure contains a half note G4 and a half note A4. The piece ends with a double bar line.

(2) $5^n -$: Η ηχητική 5^η γίνεται εις:-

(α) Επίενς μικρά: Η βάσις ανεβαίνει κατά μίαν μίσην 2αν M. ή δε κορυφή κατεβαίνει μίαν 2αν M.

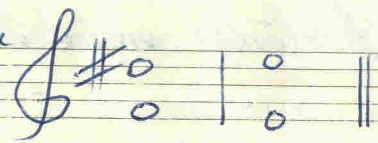
(β) Επίενς Μεγάλη: Η βάσις ανεβαίνει και ή κορυφή κατεβαίνει κατά μίαν 2αν μ.

Musical notation for 5^n -: A treble clef with a key signature of one sharp (F#). The first measure contains a whole note G4. The second measure contains a half note G4 and a half note F#4. The piece ends with a double bar line.

Διαδίξετα 6^ηs :

6⁺ : Η 6^η νύμφην γίνεται εἰς 8^ην Κωδ. Η βάσις μεταβαί-
νει καὶ ἡ κορυφή ἀνεβαίνει
καὶ πάλιν 2^{αν} μ.

Σημείωσις : Ἐυνοῦσθε τοὺς εἰδούς τοὺς 6^{ον} καὶ 7^{ον} διαδ.
Η 6^η Μ ἢ 7^η Μ ἔχουσι 1 ἡμετέριον

Η 6^η μ ἢ 7^η μ ἔχουσι 2 ἡμετέρια

Η 6^η ἡγαλ. ἢ 7^η ἡγαλ. ἔχουσι 3 ἡμετέρια

Διαδίξετα 7^ηs :

(1) 7^η μ. Η ἑβδόμη περὶ γίνεται εἰς :-

(α) Ἐυνοῦσθε : Η βάσις μεταβαίνει, ἡ δὲ κορυφή μεταβαίνει κα-
ταὶ πάλιν 2^{αν} Μ.

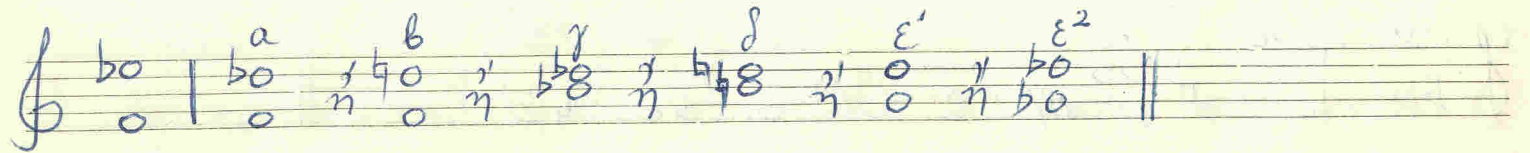
(β) Ἐυνοῦσθε Μεγάλην : Η βάσις μεταβαίνει ἡ δὲ κορυφή μεταβαίνει κα-
ταὶ πάλιν 2^{αν} μ.

(γ) Ἐυνοῦσθε περὶ : Η βάσις ἀνεβαίνει καὶ πάλιν 4^{ην} Κωδ. ἡ δὲ
κορυφή μεταβαίνει καὶ πάλιν 2^{αν} Μ.

(δ) Ἐυνοῦσθε Μεγάλην : Η βάσις ἀνεβαίνει καὶ πάλιν 4^{ην} Κωδ. ἡ δὲ
κορυφή μεταβαίνει καὶ πάλιν 2^{αν} μ.

(ε) Ἐυνοῦσθε Κωδ. : (1) Η κορυφή μεταβαίνει πάλιν 2^{αν} μ. ἡ
δὲ βάσις ἀνεβαίνει πάλιν 2^{αν} Μ.

(2) Η κορυφή μεταβαίνει πάλιν 2^{αν} Μ ἡ
δὲ βάσις ἀνεβαίνει πάλιν 2^{αν} μ. (Λογία γινώσκει ἡ 6^η)

(2) 7^η Μ : Η 7^η μεγάλη γίνεται εἰς 6^{ην} Μεγάλην. Η βάσις
καταβαίνει ἡ δὲ κορυφή μεταβαίνει 2^{αν} Μ.

(3) 7^η ἡγαλ. Η 7^η ἡγαλ. γίνεται εἰς 5^{ην} Κ. Η βάσις ἀνε-
βαίνει καὶ ἡ κορυφή μεταβαίνει καὶ πάλιν 2^{αν} μ.

Διαστήματα 9^{ης} Μ-μ: Η 9^η Μεγάλη ή πεμπά γίνεται εἰς :-
 (α) Ὀρθὴν ματάραν: Κρατεῖται ἡ βάσις καὶ ματέρεται ἡ
 κορυφή κατὰ μέτρον 2^{ου} Μ. εἰς τὴν 9^{ην} Μ. ἢ κατὰ μέτρον 2^{ου}
 μ. εἰς τὴν 9^{ην} μ.

(β) Πεμπὰν ματάραν: Η βάσις ἀνεβαίνει κατὰ μέτρον 4^{ου} Κ.
 καὶ ματέρεται ἡ κορυφή κατὰ μέτρον 2^{ου} Μ. εἰς τὴν 9^{ην} Μ. ἢ
 κατὰ μέτρον 2^{ου} μ. εἰς τὴν 9^{ην} μ.

(γ) ὡς Λίνδελν 2^α: (Μεγάλη ἢ πεμπά)

$$\begin{array}{cccc|cccc} b\theta & b\theta & b\theta & & b\theta & b\theta & b\theta & b\theta \\ \theta b & \theta b & \theta b & \text{Lind. 2}^a \text{ M.} & \theta b & \theta b & \theta b & \theta b \end{array} \parallel$$

Γενικὸς κανὼν: τὰ μὲν κείρα διαστήματα γίνονται εἰς πεντακλίμα
 διαστήματα, καὶ δὲ ἡ γὰ ἄλλα κείρα εἰς πεμπόκλιμα.

Συχορδία γέγεται ἡ συχορδία ἢ ἡχορδία ἢ ἡχορδία ἢ ἡχορδία ἢ ἡχορδία
 φθόγγων, κοινὸν δὲ τῶν κατὰ διαστήματα ἑπίσης.

Ὅταν ἡ συχορδία ἀνορθοῦται ἀπὸ τρεῖς φθόγγους γέγεται ἐπι-
 φωνή, ἀπὸ 4 ἑπιφωνῶν μ. ὁ. μ. ὁ βαρύτερος φθόγγος τῆς συχορ-
 δίας, πάντα αὐτὸν ὁμοίως ἀνορθοῦται, γέγεται δεξέριος ἢ ἀριστε-
 ρὸς ἀπὸ τῶν ὀξύτερος γέγεται ἐπίση, διότι ἐξημερῆται ἀπὸ τὴν
 δεξέριον διάστημα 3^{ης} ἢ δὲ ὀξύτερος (ὅταν ἀνορθοῦται καὶ ἑπιφωνῶν
 συχορδία) γέγεται ἀριστερὴ, διότι ἐξημερῆται μετὰ τὴν δεξέριον
 διάστημα 5^{ης}.

Ἐἰς τὴν ἐπιφωνῶν συχορδία ἡ ἀριστερὴ τῆς συχορδίας γέγεται ἡ
 κορυφή τῆς συχορδίας, εὐραχὴ εἶναι
 ὁ ἡχορδία φθόγγος αὐτῆς

$$\begin{array}{l} \theta \\ \theta \\ \theta \end{array} \begin{array}{l} \text{Πεμπά (Κορυφή)} \\ \text{ἐπίση} \\ \text{ὀξύτερος ἢ ἀριστερὴ} \end{array}$$

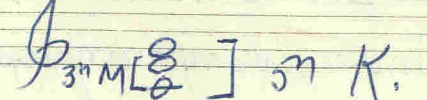
Ἐξημερῆται: ἡ συχορδία I, IV, V γέγεται ὑποκλίμα, διότι ὅτι
 κατὰ ἀνορθοῦται τὸν φθόγγον μὴ ὑποκλίμα.

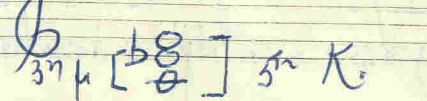

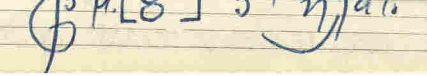
Οι κυριώτερες βαθμίδες είναι η I & II, διότι είναι οι άρχες των δύο τετραχορδίων.

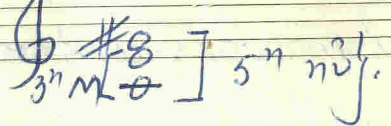
Είδη των συχορδίων: Είναι 4 είδη: Μείζονες, ελάσσονες, ηγαλώτερες - νήψηρες.

Το είδος της συχορδίας εξαρτάται από τα είδη των διαστημάτων, και όμοια την ακολουθούν, δηλ. από τα διαστήματα της 3ης & της 5ης, και όμοια η δεξιά τους κιάδε συχορδίας σχηματίζου με τους άλλους φθόγγους της.

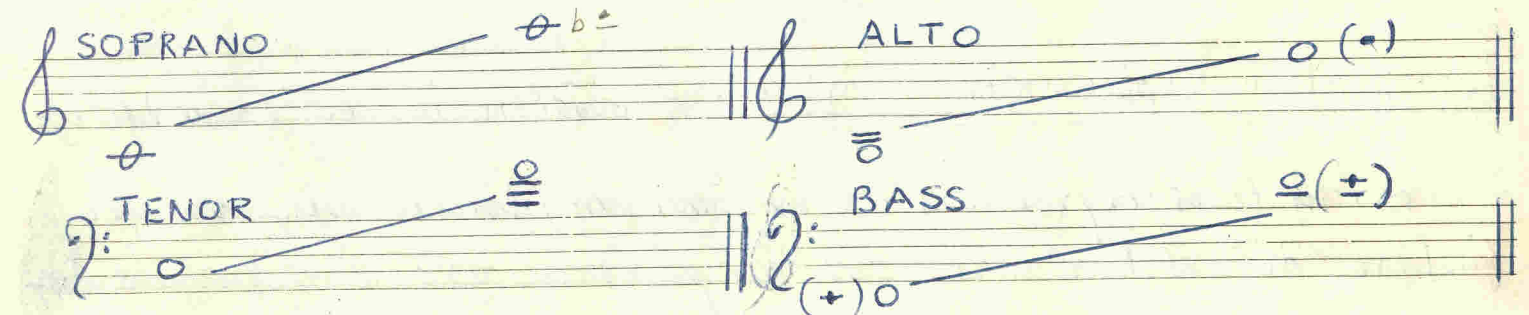
α) Μείζον Συχορδία: Λέγεται ευείνη η όμοια ακολουθείται από 3^η M & 5^η K.

β) Ελάσσον Συχορδία: Λέγεται ευείνη η όμοια ακολουθείται από 3^η μ. & 5^η K.

γ) Ηγαλωμένη Συχορδία: Λέγεται ευείνη η όμοια ακολουθείται από 3^η μ. & 5^η ηγαλ.

δ) Ηψημένη Συχορδία: Λέγεται ευείνη η όμοια ακολουθείται από 3^η M. & 5^η νήψη.

Τετραχορδία Φωνών

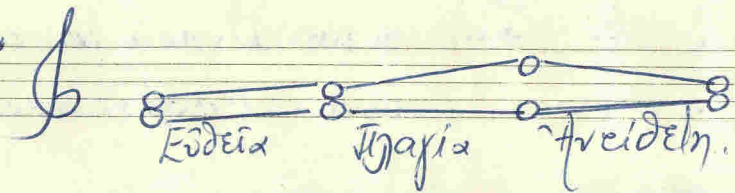
Η σοπράνο και η μπάσο γίνονται ερωτερνές φωνές, η δε' άγχο και τενόρος, έωτερνές.

Μεωδίες και Ορμητικές ευηόες: Λείς μεωδιές ευηόες εωτερεωτερε και διαστήματα 1^η K., 2^{ος} μ.-M, 3^η μ.-M, 4^η K., 5^η K., 6^η μ., 8^η K. (αυατόμος της ευίκαμος) και διαφορεωτερε και διαστήματα της 6^η M., 7^η μ.-M και ετα τα νήψηρα &

ημελλόμενα διαστήματα.

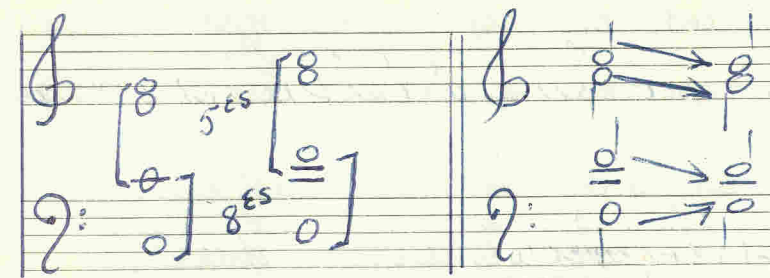
Αρμονικές κινήσεις υπάρχουν 3 ειδών: (α) Εύθεια (β) Θραψία (γ) Ανείδεση.

Περιορισμοί Αρμονικών κινήσεων: Η σύνδεση των συχορδίων (δηλ. η συνέχιση μιας συχορδίας με την εσώμενη) γίνεται σύμφωνα με ορισμένους νόμους. Κατ'αρχήν δεν ειστρέπονται όλες οι αρμονικές κινήσεις, αλλά μόνον ορισμένες.

Πρέπει ν' αποφεύγουμε τις απαράλληλες 5^{ες} ή 8^{ες}. Για ν' αποφεύγουμε και γι'αυτήν αιτία, καλό είναι νά μην κινούμε όλες τις φωνές κομμάτιν ἴδια διεύθυνσην, αλλά νά κινώμε τους κοινούς φθόγγους των συνδεδεμένων συχορδίων και νά κινούμε τις ἄλλες φωνές εἰς ἀνηστέ-στερες νότες τῆς εσώμενης συχορδίας.

Πρέπει ν' αποφεύγουμε τις απαράλληλες 5^{ες} ή 8^{ες}. Για ν' αποφεύγουμε και γι'αυτήν αιτία, καλό είναι νά μην κινούμε όλες τις φωνές κομμάτιν ἴδια διεύθυνσην, αλλά νά κινώμε τους κοινούς φθόγγους των συνδεδεμένων συχορδίων και νά κινούμε τις ἄλλες φωνές εἰς ἀνηστέ-στερες νότες τῆς εσώμενης συχορδίας.

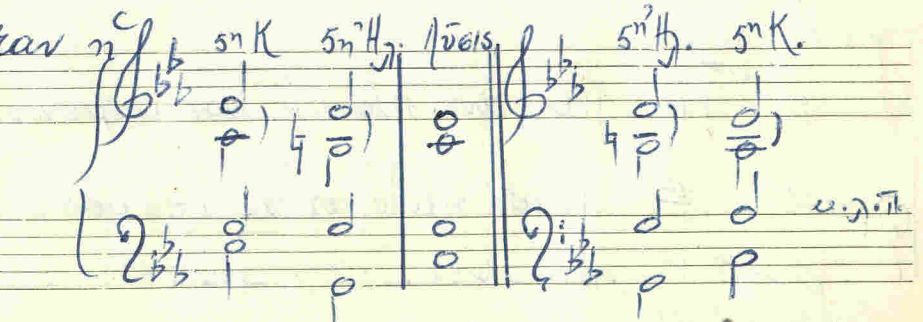
Καλό εἶδος είναι νά κινώμε τις φωνές εἰς ἄνω φωνές ἢ ἀνείδην κίνησιν μετὰ Βασσο ἰδίας ὅταν ἔχουμε σύνδεσιν IV-V.

οι απαράλληλες πρώτες εἴδους αποφεύγονται

Ὅταν ἔχουμε δύο απαράλληλες 5^{ες} ἐν τῶν εσώματ ἢ δευτέρῃ εἶναι ἠμελλόμεναι καὶ ἡ σύνδεσις γίνεται, αὐτὲς δὲν δεσπούνται απαράλληλες.

Ὅ ἀνείδου φαίνεται ὅταν πρώτη εἶναι ἠμελλόμεναι

Ειστρέπονται Αποφεύγονται

Ενδείες ή υπομνήματα 8^{ες} και 5^{ες}: Ένας από τις παραλλαγές 8^{ες} και 5^{ες} υπάρχουν — και επίσης απαγορεύεται — οι υπομνήματα 8^{ες} και 5^{ες}. Αυτές είναι συχνοδίες και χαρακτηρίζονται από ενδεώς ρίσημα αλλά την ενδεώς δύο συχνοδίων, τις εξωλεπινές τόνου φωνές.

Μεγάλο κήδημα ή
 Καρπύνο και ρίσημα
 αλλά η φωνή του Βασού.

Ευρωπαϊκά   Απαγορεύεται   Απαγορεύεται

Οι ανείδη του παραπομπών ευρωπαϊκά. Ομάση, ρίσημα
 αλλά η φωνή του Καρπύνο και μεγίστη κήδημα του
 Βασού.

Ευρωπαϊκά

Ευρωπαϊκά: Σημειώνεται μετέπειτα η Soprano να ρίσημα αλλά φωνή
 2^η M. ο δε basso μεγίστη κήδημα και να χαρακτηρίζεται 5^η ή 8^η
 υπομνήμα ή ρίσημα όπως ενοχοποιείται εάν ευρείση ενώ ρίσημα
 συχνοδίας. Εάν ευρείση ενώ δεν ενοχοποιείται συχνοδίας, απαγορεύεται.

Ευρωπαϊκά   Απαγορεύεται

?

Ανταρπαιζήματα: Όταν από φωνή 5^η ή 8^η αποχωρούμε από αντί-
 δέση διένδυτον και χαρακτηρίζεται μετέπειτα φωνή 5^η ή 8^η, τότε έχου-
 με τις ανταρπαιζήματα 5^{ες} ή 8^{ες}.

Απαγορεύεται

Πολλές φορές, χάρη μεγαλύτερας περιοδικής αρμής και πρότυπης κοινότητας, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε άγρια ή της θέσεως μιας συχορδίας, αρκεί να ωσείε είν ενόμοια συχορδία. Η άγρια ή της θέσεως μιας συχορδίας ορέσει να γίνει με μεγάλη προσοχή διότι:

(α) η μεταβολή της άγριας θέσεως της συχορδίας δέν αμυγνεί απαραίτητες 5^{es} ή 8^{es} τον μπορεί να υπάρχουν μεταξύ της αρμής της θέσεως της συχορδίας και της άγριας συχορδίας, και

(β) δέν ορέσει να γίνον γάη μεταξύ της νέας θέσεως και της ενόμοιας συχορδίας.

Συχορδίας.

Ευρωπαϊκά

Τό ανέιδεο εος εραγχαφίερον
 οσαν δηλαδή έχασε ορίετα ήν
 ανάδοξη, ευρωπαϊκά.

Κίνησις ορος
 αυτοφάντασιν

Αισαγορεύεται

Επιπέεται

(Μόρον είν ενόμοια I-I)

Αισαγορεύεται η αμής και η ήχητα διαστήματα.
 (εις γάβροες γίφαιες, προσοχή αώο τα η ήχητα διαστήματα 2ας)

Αισαγορεύεται το ανήμα σε 8^η (είν λαοράνο) με 1-2 ενόμοιας φάγγας. Προσοχή αώο τα μετρη ανήματα.

Είν ενόμοια IV-V (μείζονες γίφαιες) ορέσει να αυτοφάντασιν είν εχητα είν με την κοινότητα

δύο ζυν μεταξύ (φα-γά, εγ-εί)

Η σύνδεση V-IV απαγορεύεται λόγω του τρίτονου (διαβόου της μουσικής) και να αποφευχθεί το τρίτον εφευρέση ή

εφέσεις και δίεσις : bemol = si b (οι μαζακόν)
 becar = si καθαρόν b

Τρίτονον

Προσαγορεύει: Οδηγεί πάντοτε κοπός την ρομήν της υπηρεσίας. Προσαγορεύεται ο διασπαστικός του. Δίνεται να καλεσθή μετά 3^{ην} ερωσ

π.α είνι V7

Να αποφευχθεί ο διασπαστικός της 5^{ης} βαθμίδος της V συχνοδίας διότι ο φθόγγος αυτός είναι ο 2ος της υπηρεσίας και είναι αδελφής.

Όταν παίξαμε μια τρίφωνη συχνοδία για 4 φωνές, εφόσον διασπασμένοι να διασπασώμε μια από τις 3 τόρες. Κατά κοπών τον γόγον τόρε διασπασώμε την δεξίερα της συχνοδίας, αλλά δεύτερον γόγον δέ την 3^{ην} και κοπύ εσάνια την 3^{ην}.

Μεταξί των 3 άνω φωνών απαγορεύεται να υπάρξη ασοόλασις μεγαλύτερα της 8^{ης}. Έχουμε εσάν την διαίρεση ή χάσμα, κοπύ ασοχορεύεται. Μεταξί τενόρου και μπάσσο, η ασοόλασις μπορεί να είναι μεγαλύτερη της 8^{ης}, δώ κοπύ εσάν τα φασερά την σύνδεση 5^η.

Όταν οι φθόγγοι μιας συχνοδίας είναι κοπύ κοπύ αλις 3 γρηγοτέρες φωνές, η δεξίε της συχνοδίας γέγνηται ανενοδωμένη.

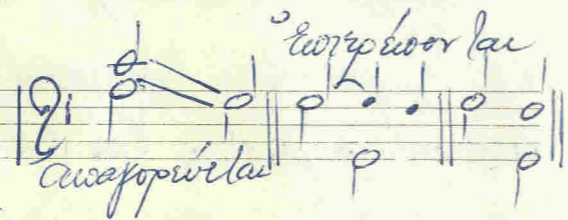
Όταν οι φθόγγοι άνωχων λέλοτο διαίρεση ώδε μεταξί δύο φωνών να μεσοαβή και φθόγγος της συχνοδίας, τότε η δεξίε γέγνηται ανενοδωμένη.

Στο 6/4 υποκρίεται ο διαπραγματίας της 5^{ης} δυαδικής του Βασσο.

Ήδη προέρχεται το υποκρίσημα των φωνών.

Ο ρό έδω υποκρίσημα το γα

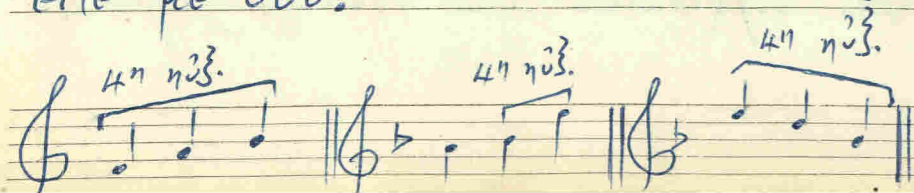
Προέρχεται η διακρίσιμος των φωνών.

Να την επανέρχεται ρόθε είνω 5^η. Έτσι εοκρίσημα υπαγωγής είνω

3^η, άρα το εοκρίσημα είναι γιγώλερο, άρα είνω υπαγωγής είνω 1^η.

Κτην υπαγωγής είνω εοκρίσημα ο επωγαματίας της 1^{ης} με υπαγωγής της 5^{ης} (οκρίσημα της 3^{ης})

Ήδη προέρχεται το κρηνημα σε 4^η η 3^η, ε'τε με μια ρότα ε'τε με δύο.

Υπό τον κρηνημα 6/4 (οκρίσημα είνω φωνών) εοκρίσημα κρηνημα της Soprano και Βασσο.

Κο κρηνημα σε 6^η η 5^η η 4^η εοκρίσημα

Όσον εοκρίσημα κρηνημα εοκρίσημα κρηνημα εοκρίσημα είνω 4^η V,

(οκρίσημα IV6 - V5 κρηνημα εοκρίσημα)

Αριθμησις του μωδάβου: Είναι η παραγραφή των διακρίσεων των οργάνων με βάση τον μωδάβου και των άλλων φωνών π.χ. do-mi-sol αριθμείται 3. Όταν ο φθόγγος ενός διακρίματος δέχεται κάποιον άλλο φθόγγον, τότε γράφουμε το σημείο της αγγισίωσης με ποσότητα

από αριθμό του διακρίματος. Έτσι η αριθμησις 3 δείχνει την πρώτη και μόνη θέση της συχορδίας, συνεπώς παραγράφεται.

Όταν το σημείο αγγισίωσης αποσπάζεται για την πρώτη της συχορδίας, γράφεται όπως το άλλο από το μωδάβου.

Η αριθμησις του Basso ερμηνεύσθη για πρώτη φορά από τον τραγικό μουσικό Viadano περί τα έτη του 16ου αιώτος.

Πως ερμηνεύουμε μια μελωδία: Όταν μας δίδουν την μελωδία της Soprano με έχουμε να διαλέξουμε τις συχορδίες, πρέπει να έχουμε

με τον όγδοο μας ότι καθε φθόγγος ανήκει εις 3 συχορδίες, ως 17, 37 ως 57 π.χ. το do ανήκει στην συχορδία του do ως 17,

του la ως 37 και του φα ως 57. Μεταξύ των πρώτων αυτών συχορδιών, θα χρησιμοποιούμε προς το σκοπό τις τρεις συχορδίες I, IV, V.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΕΣ

Αναστροφή μιας συχορδίας είναι όταν από basso έχουμε μία από τις άλλες φωνές (νότες) της συχορδίας, εντός της δεξιάς.

Όταν εις το Basso έχουμε την δεξιά, η συχορδία επιστρέφει σε αδέξια κατάσταση. Όταν έχουμε την κριτή, τότε η συχορδία

δέξια επιστρέφει σε πρώτη αναστροφή, η οποία και αριθμείται 3 ή 6. Και όταν εις το basso έχουμε την 5η της συ-

χορδίας, τότε γέμει ως η συχορδία επιστρέφει εις την δεύτερη αναστροφή, η οποία και αριθμείται με το 4.

Μια ερμηνεύσιμη συχορδία (μείζων ή ελάσσων) ονομάζεται καλύτερα όταν από basso έχουμε την δεξιά, ειδικότερο εις της 3ης και

αυτήν γιγώερο εως της 5^{ης} υποκείμεν η κρησις των αναδροφών
ποσει να ηγεται με ωσην αποσοχη και υποκειται σε υποκει-
τους υποκειμενους.

Β' αναδροφή: ηρησιμωσειται με δύο ποσους (α) με διαβα-
του χαρακτρα 13 (β) με αλωτου χαρακτρα.

Το διαστημα 4^{ης} με το Βασο, διωπειται με διαφωρια,
γιαυτο ευηδως απολομειται και ηγεται.

Διαστημα 6₄: αυτο ηρησιμωσειται ετη μεση ευνηχους μη-
ουως (κατα διλλερες) ελο αδιναρο μερος του μερου και ανεκειτα
σε δύο νεβες της ιδίας ευχηρδίας. Το διαστημα αυτο εχου-

με απολομιασια της 4^{ης}. Το 6₄ απολομειται ο δυο ορισμοεις
της 5^{ης} της ευχηρδίας, δηλ. του ηωαδου.

Handwritten musical notation on page 27, showing two staves with notes and rests. The notation includes various rhythmic values and accidentals.

Ποσει 6₄: ηγεται ετοι γιαυ ηρησιμωσειται υψηως σε αλωσεις,
δηλ. σε μαγαηεις. Τοιο ηρησιμωσειται ευηδως σε ισχυρο μερος
του μερου και αυγοιδεται παντοτε αυτο μια ευχηρδία σε
ειδεια μαγισλαση εωι του ιδίου ηωαδου. Το αλωτου εχουσε
παντοτε ηση της 4^{ης}

Handwritten musical notation on page 27, showing two staves with notes and rests. The notation includes various rhythmic values and accidentals.

των υψηων ευχηρδων ηρησι-
μωσειται ως διαβατου ην 2^{αν}
αναδροφην της I 13 IV 14 ως αλωτου ην 2^{αν}
αναδροφην της I 13 IV

Διὰ τὰ ἀνομοίωτα τῆν αὐτῶν εἶναι 5^η τῆς ἰονίου κλίμακος πεταλῶν-
ον τῆς συρραφίας Ἰα, ὡς εἶπεν:

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains two measures of music. The first measure has notes G4, A4, B4, and C5, with fingerings I, III, II, and I4 respectively. The second measure has notes C5, B4, A4, and G4, with fingerings I, I4, I, and I. The lower staff is in bass clef and contains two measures. The first measure has notes G3, A3, B3, and C4, with fingerings I, III, II, and I4. The second measure has notes C4, B3, A3, and G3, with fingerings I, I4, I, and I.

Δευτερεύουσες Συρραφίες

Εἶναι αἱ συρραφίες αὐτῶν χαρακτηρίζονται ἐπὶ τῶν βαρβίτων II, III, VI, VII.
Ἐὰν αὐτὴ ἡ συρραφία τῆς VII χαρακτηριζομένη μόνον εἶναι 1^η ἀναρροφή.

(α) Μεῖζον κλίμακος: αἱ II, VI καὶ ἑσπινόμενα ἡ III χαρακτηριζομένηται ὑπὸ
ἐπιπέδων κρονοσώδεσσι, πάντως δὲ ὄχι ὡς οὐκ ἔστι ὅσο αἱ ὑψίαι.

Ταῖς συρραφίαις αὐταῖς διαγραφόμε:

(α) εἰς μὲν τῆν εὐδία μακίσταται κατὰ

ὑποκλίμακον ὡς τῆν δευτέρα ὅσο καὶ τῆν 3^{ην},
(β) εἰς δὲ τῆν α' ἀναρροφήν τῆν 3^{ην} τῆς συρραφίας, ὅτι, το
basso διὸν ἔχον φθόγγων ἐσπινόμενων αἱ ὑψίαι αὐτῆς (ὑψίαι
βαρβίτων τῆς ὑψίαιων) καὶ ἐπιπέδων ἔτι το αὐτῶν τῶν ὅσων.

Ὁ πότος τῶν δευτερευουσῶν συρραφίων εἶναι ἰσομακρῶς. Ἐσπινόμεν
τῶν ὅσων. Δίον ὅπως κρονοσώδων. Νὰ μὴ γίνονται ἐν βάσει τῆς
μεγιστίας. Ἰσχυρῶς καὶ εἶναι ἡ δευτερεύουσα συρραφία τῆς αὐτοῦ
τῆ μὲν ὑψίαιων α.α IV - II, I - II.

Συρραφία τῆς II βαρβίτων: αὐτὴ ἔχει δύο κρονοσώδων μὲ τῆν
συρραφία τῆς IV ἐπιπέδων ἐπιπέδων ἐπιπέδων μὲ αὐτῆν. Ἐὰν
γὰρ μάλιστα κρονοσώδων μὲν τὰ χαρακτηριζομένηται ἀντι αὐτῆς.
Χαρακτηριζομένη ἐν εὐδία μακίσταται καὶ ἐν α' ἀναρροφῆ.

Ἡ β' ἀναρροφή τῆς χαρακτηριζομένηται ἑσπινόμεν μὲ διαβατικῶν χαρα-
κτηριστικῶν εἶναι ἑσπινόμεν μὲν I 7.

Αρχαίος Ιός II :

(α) IV - II

Πορὺ μαγὴ - Δύο φθόγγοι κωνοί

(β) I - II

Αρμενία μαγὴ

Επιμειώσεις: Μερὰ Ιόν II, ἠάουζουδῆ κωνοὶς ἢ V, καὶ κωνοῦται δὲ Ιός II μία κωνία συχνοῦσα δυαδ. IV - II - V, I - II - V.

Λυδῆος Ιός II μετ' Ιόν I:

II - I ἀωαγορεύεται

ΚΑΛΕΣ

}	<u>II</u>	<u>I</u> ₆
	<u>II</u> ₆	<u>I</u> ₆
	<u>II</u> ₆	<u>I</u>
	<u>II</u>	<u>I</u> ₆₄
	<u>II</u> ₆	<u>I</u> ₆₄

II - I₆
 II - I₆₆
 II₆ - I
 II₆ - I₆
 II₆ - I₆₄

Λυδῆος Ιός II μετ' Ιόν V: Ἡ V κωνοὺς καὶ ἰσοῦται Ιός II ἐν κωνοῖς ὅπως κωνοῦς μεσοῦται καὶ κωνοῦται κωνοῖς καὶ τὸ ἀντι-θερο δυ. V - II, ἀλλὰ ἢ V κωνοὺς κωνοῦς ἠάουζουδῆ δυ. V - II - V. Αρχαίος Ιός II συχνοῦσα:

(α) Δίκευ κωνοῦσα

(β) Πίλων εἰς πέσοι τοῦ κέρπου (Πίλων εἰς δεσποῦσα II - V)

(γ) Τερεῖα κωνοῦ II - I₆₄ - V - I.

Λυδῆος Ιός II κωνοῦ Ιόν IV: ἠάουζουδῆ ἢ κωνοῦται ἢ κωνοῦται ἀπὸ ὅρων ἕκαστη μίσηται ὅς μίσηται basso ἢ Soprano, ἢ δὲ Soprano κωνοῦται καὶ γέσ.

Η σύνδεση διατηρείται ανώτερη μαζί 3^{es} σε εώδεια μελόδια αν-
γορεύεται. Η σύνδεση αυτήν μελωδία αντιστρέφεται.

Εξαιρέσεις ετών ανώτερα πρόσωτα αιώδεις η II - IV εώδεις αναφέρε-
ται στο ανώτερο παράδειγμα, όπου η μέν II βραχύτερα σε αέδρες
μέρος του μέγερου η δε IV σε ισχυρό μέρος. Η Soprano έχει 2-1-7-8
βαρύνει.

(β) Εξάσβαση πρόσωτα: Η συχνοδία της II ετών εξαόσβαση πρόσωτα είναι
ηγαλλομένη και χρησιμοποιείται με κοινή αποσοχή. Από της II χρη-
σιμοποιείται η IV η I και μετά η V η I₆. Η δεύτερη συχνοδία
χρησιμοποιείται σε εώδεια μελόδια η μαγνότερα σε α' ανατροπή

με διαστασιακό της πιλνς δυγ. του Βασσο.

Παρατηρήσεις: Αναγορεύεται να έχωται στο λόγο ενός μέγερου η
ετών αρχή του εώδερου της ίδιας συχνοδίας δυγ. II₆ - II η αντιστρέφεται.

— Η σύνδεση I₆ - IV₆ είναι άσχημη γιατί το basso εώδεια δέση
αποσοχίται

— I - II₆: Στην μέγερη αυτήν εώδεια τα υψηλότερα εώδεις οι φω-
ρές προς τα άνω (οι ζυγότερες) μαζί με τον 2^{ον}.

— Στην σύνδεση II₆ - V εώδεια τα ο' πιλνς μεγάρες μεταβί λαν
εώδερων φωνών.

2. Αισθασιάζονται να αισθασθούν το αίσθημα ε₄ με ωδήματα και αίσθ δύο φωνές (αισθασιάζονται να αισθασθούν την 4^η ψεύδρια σύνθεση)

Το ηγανθώμερο διαστήματα εισπρίωνται με κριτικώς όταν η φωνή αποχωρήσῃ εἰς το διαστήματα.

Το διαστήματι μιβ - σιγ είναι 4^η ηγανθ.
 η διαστά ως αίσθημα αισθασιάζονται. Ψεύδρια σύνθεση.
 δη όπως αίσθημα γίνεται ἑνός τὸ διαστήματος (κρό) το αίσθημα αὐτό εισπρίωνται.

Καθὼν είναι να αισθασθούν η' V - V₇.
 Η' αὐτὴν να φαίνεται II₆ - V (ή V₇)

Λειτουργία τῆς VI βαθμίδος:

(α) τὴν μεῖζονα γνήσια εἶναι ἕνασον λειτουργία

(β) τὴν ἕνασον αὐτὴν μεῖζονα

Ἡ λειτουργία αὐτή ἔχει δύο φάσεις κινήσει με τὴν I λειτουργία κινήσει

δύο κινήσει φάσεις με τὴν IV λειτουργία. Ἐσοφίως συνδέεται κινήσει κινήσει με τίς δύο αὐτὴς λειτουργίαις, ἀλλὰ κινήσει να κινήσει η' λειτουργία τῆς I κινήσει να κινήσει η' τῆς IV κινήσει ἕως: I - VI - IV.

Ἡ λειτουργία τῆς VI κινήσει αὐτὴν κινήσει τῆς κινήσει κινήσει και εἰς ἐπιπέρας κινήσει κινήσει να τὴν κινήσει κινήσει. τῆς VI κινήσει να κινήσει η' V κινήσει κινήσει κινήσει κινήσει κινήσει. Μποροῦμε ἕως τὴν κινήσει V - VI να τὴν κινήσει κινήσει και και τὴν κινήσει εἰς κινήσει, κινήσει να τὴν κινήσει κινήσει τὴν κινήσει τῆς κινήσει αὐτὴν κινήσει V - VI - IV κινήσει.

Η σύνδεση αυτή είναι γίγαν ερωμίδων. Γι' αυτό,
μαζί είναι τα βασίμια 2 δεξιά της V

και 2 πύλες της VI ερχοφίας. Λέ' αυτές αρι-
στερές της VI μπορούμε να διασυσταφίμε την δεξιά.

Η ερχοφία της VI συνδέεται μαζί μαζί με την ερχοφία της II
αριστερά της σύνδεσης VI-II, αλλά αριστερά η αριστερή η V

δεξιά VI-II-V. Η αντίστροφη σύνδεση (II-VI) μπορεί να χρη-
σιμοποιηθεί όταν δεν απαιτούμε την VI. Πάντα αριστερά να έχου-

με δύο ζυγία ζυγία δύο διαφορετικές ερχοφίες σε συνέχεια, είναι
να μας αφομαυρίων από το αλληλεπιδρά του ίδιου, γιατί αριστερά να

χρησιμοποιήσουμε αριστερά αριστερά ερχοφίες. Στην σύνδεση δύο δια-
φορετικών ερχοφιών απαιτούμε να αριστερά σε η σε αυτό τον ζυγία

ή ακόμα φωνή αριστερά ζαν φωνή.

Κίνησης VI-I: Αποφασιστεί πρώτα από τις ιδέες συνδέσεις ως η II-IV
δυνατή, η Soprano η αριστερά 8va από το basso και να αλληλεπιδρά

αλλά σε. Ταγές συνδέσεις της VI είναι:

{	I - VI - IV
	I - VI - V
	V - VI - IV
	V - VI - II - V
	I - VI - II - V

Παρατηρούμε: Στο basso να διαίρηνη κορυφία ερχοφιών. Ν' αρι-
στερά όταν η ερχοφία αριστερά της V-VI. Την VI μπορούμε να βά-

ζουμε IV.

Ερχοφίες II-III-VI. Λ' ερωμίδων αλληλεπιδρά διασυσταφίμε την δεξιά

η' ην 3^η. Le a' αναρροσθη διαστροφην ην ηιλν η' (οιδανιου)
ην δεκεζοτ.

Λυραοδία ηνς III βαδιδος (μειζον ροθου). Η αυραοδία αυτη
ειναι αδιωατη εδ αυριουε με ηνς αγγεσ δυοπρωουεσ ευχαοδου, δεο-
ρι ηχει δυο νοτουεσ φθιγγουε με ηνς τονησ ησ ηνς δεσφουεσ.

Οει μωρεσ οφουεσ ρι ανηναλασθησ ηνς τονησ, δεορι ωρεπ-
ειχε του οροσασφουεσ, οδε ηνς ωριουεσ (V) δεορι ωρεπειχε ηνς 3^η βαδ-
ιδου ηνς αυριουεσ, η οιδουα εινα ρεραυαριουεσ ρελα ηνς τονησ.

Η οφου ηνς ρεραυαριουεσ ηνς, αν ηναι εινα ευφωου ευχαοδου, ρε-
αυριουεσ ηνς οιδανιου ηναι με οριουεσ ωρεπρωουεσ. Η αυριουεσ

οριουεσ ηνς μωρεσ μωρεπρωουεσ ρι ρεραυαριουεσ εινα η V - III - VI.

Η οιδουεσ V - III - I, αδιωατη.

Μειζον αυριουεσ: Οταν η μωρεπρωουα ηχει ηαυουεσ ηνς αυου ηνς
ε^η βαδιδου οροσ ηνς ε^η μωρεπρωουεσ του οροσασφουεσ, ο οιδανιου ηα-

λεβαιρα ρι του εαυ
μωρεπρωουε με ηνς III

Η αυριουεσ ηνς III
I - III - IV - V

I - III - VI

ε^η οιδανιου αυριουεσ: ε^η ρεραυαριουεσ ηνς ηαυουεσ μωρεπρωουεσ:
(α) ηνς οιδανιου

(1) I - III - IV - V η I
(2) VI - III - IV - V η I

Οει ηαυουεσ ηνς αυου ηνς
ωρεπρωουε ρι ρεραυαριουε
ωρεπρωουεσ ηνς οιδανιου
ρα οιδανιου ενα ηαυουε
ου οροσασφουε ρι ηαυουε
αυουε ρι εραυαριουε.

Ληνή ωρεϊδωσθ, αλλη μαζι εϊρα η Soprano
 Γανδβαινη απωσφουτ απιφωλας αϊοο ην

3ην ηns.
 Γαϊωδο αινα ηns I ευχαρδίασ μωροψησ

ωρεϊν αϊοο ην III ρα βαϊσφρ και VI. Δωγασι φωρτ ανη ευχαρδία
 ηns III ην δεφεζο ελαν αλη επιομειαν εαδδωαν καιηδων.

Ληπειωσ: Η ευχαρδία ηns III ελοϊ εγασσρα ειρα νηφηκην και
 δεν κρησφωσται.

Η III ευχαρδία γεμωσ κρησφωσται ωρεϊ απαια δελη
 ωρεϊφωσ, δυο φωδωφωσ - ωροσφωφωσ (ελην do oi mi-si)

I - III - IV: Ληνη αυδωσ αλη μαζι εϊρα ρα κρησφω
 ωσφωσ καιρωε ρε δεδωμενω μαζωϊοι. ηns ταωδωλεησ και δεσφωσ
 φωδωφωσ, δελε ελαν αυωγωδη η V αυωφωφωσ ελαν ωρεϊφωσ 5^{ος}.

Ληνη μωρενη, εϊρωσ και ερω χραωδε ρωρο, δωμωρεφω φωδωσ, ωρο
 ραϊωσ, ωρεϊφωσ και. Ληνησ ηγασσωσ, καιω φωδωσ αυωφωσ
 ωρηδωσ αϊοο η κερτα. Το κωρτωσ ηns μωσ φωδωσ αϊοο ην εη
 ην η τοσ ερωσ ηρηφωσ μωσ φωδωσ αϊοο ρε εηρο και γεμωσ ηns
 μαλαζησσ ηns αυωφωσ φωδωσ και ηρηφωσ αυωφωσ και γεμωσ αυωφωσ
 Ηλωση γεμωσ εϊρα η ευδωση δυο ταγωδωσ ευχαρδωσ με ε

ρωσ φωδωσ αϊοο ρα μωσ δελε ρε αυωφωσ ηns μαλαζησσ. Ατ ω
 φωδωσ αυωφωσ ειρα:

Η λεγια αυωσ: Η αυωσ αλη ειρα ευδωσ V - I και κρησφω
 ωσται ωσ λεγηνη μαλαζησσ. Η αυωσ και εωφωσ με ηns λεγια
 αλη ρωσ χραωδε ρωρο. Ηωσ ην δυο ευχαρδωσ, κρησφωσ φωδωσ
 ωρηδωσ I ε, η II η II η II.

Ληνη λεγια αυωσ (α) η λεγωταία ευχαρδία ωρεϊωσ ρα εω
 φωσται σε ισχωρο κερτα του κερτα (ισχωροτερο ηns V) η β' ειρα

υπορυστόλοιο διὰ Soprano καὶ ἔχουσι τὸν υποσχορδία καὶ τὴν λύραν.
 (β) Μαρία ἢ Ευμνηστική ᾠδὴ: ἢ Ἄψιν. Ἡ ᾠδία ᾠδὴς εἶται
 ἢ οὐδὲν V. Ἡ καὶ κρησφουροῦται εἰς τὸν εὐμνηστικῶν
 ἔργων ἢ ἔργων ὑπερβατικῶν καὶ ἔργων ἁγίων ἢ ᾠδία
 ᾠδὴν κρησφουροῦται καὶ τὴν ἁγία ᾠδὴν, οὐδὲ δίδει τὴν εἰκό-
 τωσιν καὶ ἑβραϊστικῶν καὶ ἀραβικῶν τῶν ἔργων.

(γ) Ἄδων διὰ δεσποφῶνα: κρησφουροῦται συνταξὶς εἰς τὸν
 ἀραβικῶν φράσεων. Δίδεται καὶ τὴν οὐδὲν δύο συγχορδιῶν ἐν τῶν
 οὐδὲν ἢ διττὰ συγχορδία εἶται καὶ ἄλλοτε ἢ V. Ἡ ᾠδὴ
 συγχορδία ποικίλη καὶ εἶται I ἢ Ia ἢ IV ἢ II₆

(δ) Ἄδων ἢ ψαλμὸς ᾠδὴ: κρησφουροῦται διὰ τὴν διαίτησιν καὶ ἁγία
 ἔργων ἢ ἁγία. Δίδεται καὶ τὴν οὐδὲν τῶν συγχορδιῶν δεσπο-
 φῶνα καὶ ἁγία, ἐν τῶν οὐδὲν ἢ καὶ εἶται εἰς ᾠδὴν ἀνα-
 ἁρτικῶν ἁγ. V-I₆ ἢ V₆-I

(ε) Ἄδων ἢ ἁγία ᾠδὴ: εἶται καὶ συγχορδία
 ἢ οὐδὲν καὶ τὸν συγχορδία τῶν καὶ δίδει τὸ ἀΐδοντα δεσπο-
 φῶνα τῶν ᾠδὴν καὶ τῶν ᾠδὴν ἢ τὸ ἀΐδοντα εὐμνη-
 στικῶν ἢ ἁγία. Ἡ ἀραβικῶν ποικίλη τῶν εἶται ἢ οὐδὲν
 V-VI, ἢ οὐδὲν κρησφουροῦται εἰς καὶ ἁγία καὶ ᾠδὴ
 καὶ τῶν ἁγία ᾠδὴν.

ΣΥΝΔΕΞΕΙΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΩΝ.

- A. Ἡ καὶ τῶν οὐδὲν γινώσκουσι: -
- (1) Ὅταν τὸ basso ᾠδὴ ἁγία, καὶ εἶται 3^{ος} ἁγ. I-VI
(do-la) VI-IV (la-fa) IV-II.
  - (2) Ὅταν τὸ basso ᾠδὴ ἁγία ἀραβικῶν 4^η ἢ καὶ εἶται
5^η ἁγὸς ἀγία ἁγία I-IV.
- B. Κατὰ διττὰ γὰρ καὶ τῶν οὐδὲν εἶται:
- (1) Ὅταν τὸ basso ᾠδὴ ἁγία ἀραβικῶν 2^η, καὶ τῶν ᾠδὴ

olis συνδέσεις IV-V και V-VI και I-II.

(2) Όταν το μπάσο ως δεξιάς ανέβαινε 5^η ή κατεβαίνα

4^η ζώνη ελή συνδέση I-V.

Γ. Αδύνατες συνδέσεις: είναι όταν το basso ως δεξιάς ανβαί

νει 3^η ή κατεβαίνα 2^α. Καθ' είναι η' αποφεύγουμε λόγους συνδέ

σεων. Καινού μωροποίητο να γράψουμε συνδέση ανέβαινεται 3^η,

αλλά η δεύτερα συχορδία κριθεί να είναι κενία.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝ. Η συνδέσις δύο συχορδιών των οποίων οι δεξέ

μοι ανέχων μίας 3^η προς τα άνω είναι αδύνατη. Μπορού

με όμως να τη χρησιμοποιήσουμε κενίως όταν η Soprano αρ

χιζει με διάστημα 8^η και κατεβαίνα με συνήχη διαστήματα

σε αντίθετη διεύθυνση προς το basso. Με τον τρόπο αυτό

μωροποίητο να ναιουμε συνδέσεις I-III, II-IV, III-V, VI-I.

Παρατηρήσεις.

= Στην συνδέση συχορδιών (δέξιας ή μετωπία) δέν να κενίως η

= Μετά την αλυσή ελή δεξιάς να αρχίζει η νέα φράση με

= Η συνδέσις I₆-V ελή αλυσή ελή δεξιάς να αποφεύγεται,

= Η συνδέσις V-III-VI ελή εξαίσια αποφεύγεται, διότι υπάρχει

= Όταν έχωμεν αλυσή ελή δεξιάς με II ή IV μωροποίητο, κριθεί η

= Κατά την άρχη της δέξιας της ίδιας συχορδίας κριθεί να ναιουμε

Handwritten musical notation on a staff. The top staff shows notes G, A, B, C with a red slash over the B-C interval. The bottom staff shows chords I, V₆, I₆. To the right of the bottom staff is the number '4.111'.

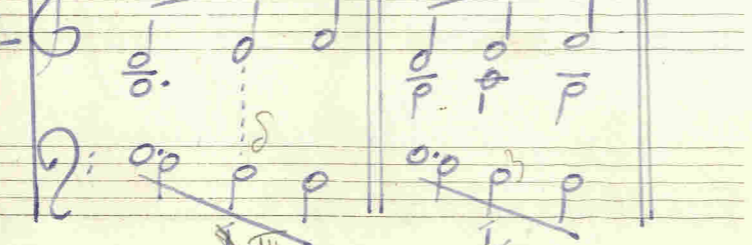

= Προσφύεται να ρεσοδεύσει μία συχοπία ε'είνα μέτρο ως εν ευρυχία τὴν ἀναστροφὴν τὴν εἰς τὸ ἄγχο (ἢ γ' ἀναστροφῆς)

= Προσφύεται ἡ ἐναρμύνη τῶν εὐνοασφῶν συχοπίας I-II-I₆-II₆.

= Ἐνὶ κορυφαίᾳ τὰ κορυφῆται εἰς 1/4 γ' κ' μετὰ ἢ ἀνωτέρως 3^{ος} μουρὸς ἐβδόμῃ.

= Ἐὶς τὸ τέλος τῶν μονομῶν ἐφαρχίῶν κατὰ εἶρα να' ἔχωμεν μεγαλυτέρων ἀσφάσεων μετὰ Basso καὶ Tenore γ' συμπέσαν μετὰ τῆς τῶν ἑσῶν ἄγγων.

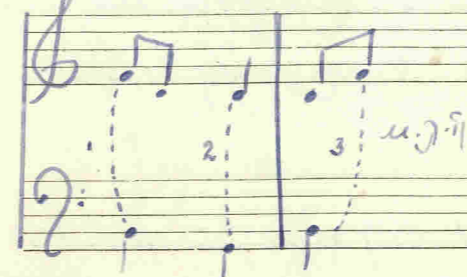
= Ἐνὶ κορυφαίᾳ ἀπὸ τῆς ἐναρμύσεως-
ραὶ ὁ συμπασσάσῃ τὴν 3^{ην} βάρφιδος.

= Ἡ μετὰβασις εἰς ρεσογενίαν με' εὐδρίας αἰτην μετὰ τῆς Tenore καὶ Basso ἐναρμύσεται ὅταν ὁ Tenore ἔχει τὴν κορυφαίᾳ γ' ὁ Basso τὴν I τὴν ὑψίστου καὶ κορυφαίῶν εἰς τὴν ἑσῶν.
III. X.

= Ἡ ἐναρμύεται ἡ εὐνοασφῶν I₆ - V₆.

= Προσφύεται κοινῶς 8^ης τῶν προσαγωγῶν, εἰς εἶρα κατὰ ρεσογενίαν με' εἶνα κοινῶς 8^ης τῶν basso να' γίρεται καὶ ἄγχο κοινῶς 8^ης ε' ἄγχο φωνῆ.

= 1+2 παρὰλληλῶς 5^{ος}.
2+3 εἰς εἶρα παρὰλληλῶς 5^{ος}.

= Ἡ εὐνοασφῶν II - I₆ εἶρα ἀδύνατη καὶ ν' ἀναφύεται.

= Προσοχὴ ἀπὸ τῆς ρεσογενίαν με' εὐδρίας αἰτην.

Ευχοπδιά τῆς VII: Ἡ ευχοπδιά αὐτὴ σημεῖται εἰς τῆς VII βω-
μίδας καὶ τῆς πρῆτης δόξαι καὶ τῆς ἐγείσεως εἶναι ἡγαλλίαται.

Ἡ ευχοπδιά αὐτὴ ἔχει δύο παραστήματα:

(α) Ἡ ἀρχὴ τῆς εἶραι ὁ ἀποκαταστάσις γ

(β) Ἡ σημεῖται μετ' ἡν ἀρχὴν 5^{ην} ἡγαλλίαται.

Ὅτι περὶ τῆς εἶραι καὶ ἀποκαταστάσις τῆς ἀρχὴν τῆς, ὅτι

καὶ τῆς γράμματι εἰς εἶραι καὶ ἀποκαταστάσις. Ἀποκαταστάσις καὶ ἡν

ἀρχὴν ἀ ἀποκαταστάσις μετ' ἀποκαταστάσις τῆς βωμίδας τῆς 3^{ης} καὶ

ἀρχὴν καὶ εἶραι εἰς τῆς ευχοπδίας τῆς εἶραι. Ἡ ευχοπδιά αὐτὴ

σημεῖται ἀρχὴν τῆς VII (sol-si-re-fa) μετ' ἀποκαταστάσις τῆς ἀ-

ρχὴν (δῆλ. τῆς ἡγαλλίαται τῆς VII)

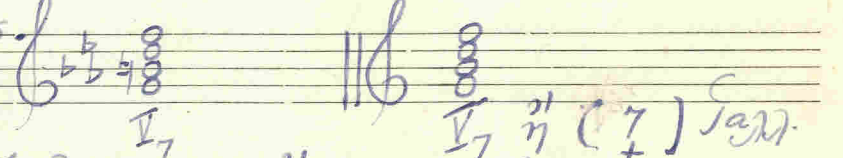
Ὅτι ἀρχὴν τῆς ευχοπδίας αὐτὴ καὶ τῆς σημεῖται μετ' ἡν

ευχοπδίας τῆς II βωμίδας τῆς ἐγείσεως σημεῖται, μετ' ἡν δόξαι
εἶναι ὅτι, ὅτι ὁ ἀποκαταστάσις πρῶτος εἶναι ἀποκαταστάσις.

Ευχοπδιά τῆς ἀποκαταστάσις μετ' ἐβδόμης (V7)

Ἡ αὐτὴ σημεῖται ευχοπδιά ἀποκαταστάσις αὐτὴ καὶ τῆς
ἀρχὴν, σημεῖται μετ' ἀποκαταστάσις ευχοπδιά, καὶ ἡν τῆς ευχοπ-

δίας ἐβδόμης ἢ μετ' ἐβδόμης.

ὅτι ἀρχὴν πρῶτος εἶναι ἀρχὴν ἐγείσεως, ἀ ἀποκαταστάσις ευχοπ-

δίας ἐβδόμης εἶναι ὅτι τῆς βωμίδας, ἀ ἔχει τῆς εἶραι εἶναι ευ-

χοπδίας ἐβδόμης. Ἡ ἀποκαταστάσις εἶναι ευχοπδιά ἐβδόμης εἶναι

αὐτὴ καὶ σημεῖται εἰς τῆς ἀποκαταστάσις τῆς πρῆτης καὶ

τῆς ἐγείσεως καὶ ἡν τῆς ἀποκαταστάσις ἐβδόμης ἢ ἀποκαταστάσις μετ' ἐβδόμης.

Ὅτι ἀρχὴν τῆς εἶραι ἀποκαταστάσις εἶναι ἀρχὴν τῆς ἀποκα-

τάσις μετ' ἐβδόμης. Ἡ ευχοπδιά αὐτὴ σημεῖται δύο σημεῖται ἀποκαταστάσις :-

μου 5^η ηγ. και μου 7^η μου. Είρα εισοφέρως συχνοδία
διδαστην και ρητορικη τα γύστα.

Μίσις διαφέρως διασπαστικη τῆς V₇
1^η μουρη →

5^η ηγ. →

Οι γύστως των εις πέν τῶν μεγαλύτερων είρα οι Μεγίστες ποιες
η 6^η, 6^η 6^η 6^η 6^η 6^η είρα οι πρώτες.

Εισοφέρως η φωνη γύστη τῆς συχοδίας αὐτῆς είρα εις τῆς μου-
νης (Και οι δύο γύστως περιχων 2 φωνῶν τῆς I (do-mi)

τῆς περιχων αὐτῆ, εἶρα η V₇ είρα ωρῆς και οι ῥόδικα να
εἶρα, η συχοδία τῆς μουνης είρα εἰρημῆς (ωραζομεντα η 5^η
και ρητορικη η ρητορικη.

V₇ ωρῆς

Τοιμη' εἰρημῆς

1^η τῶν δεικτικη και ἑκατῆ ωρῆς τῆς συχοδίας τῆς μουνης, κρημνοδω-
οὐτῆ τῆς V₇ εἰρημῆς με ωραζομεν τῆς 5^η η' εἰρημῆς τῆς εἰρημῆς.

V₇ εἰρημῆς

Τοιμη' ωρῆς

Οταν ο ωραζομεντος εἰρημῆς σε εἰρημῆς φωνῆ, μουνη και να
λεβῆ μου 3^η εις τῆς 5^η τῆς συχοδίας τῆς μουνης, με τῶν ὄπο οὐ
καὶ basso ἀνελαιρε ἑκατῆ. Εἰρημῆς εἰρημῆς αὐτῆ είρα ωρα-
ζομεντος η Soprano και εἰρημῆς τῆς βασικῆς α.χ.

Η ρόλα εβδόμου τῆς V, δὲ ἀποδοξάσεται.
 Ἐπιπέδου ἄνω παραδιδῶν ἀποδοξάσεται αὐτὸ τῆς
 5^η βασιλεῖα (dni do sol-fa)

Ἀναδροφές τῆς V, ἡ γ' ἰσοεὶς ἀβλῆν.

α' β' ^{Ἰσημεροῦ}

(1) Ὁ Βασίλειος ἀποδοξάσεται δὲ τῆς
 (2) Ἡ 7^η βασιλεῖα 2^{ος} μ. εἰς πέριστα γ
 2^{ος} M. εἰς ἴσημεροῦ.
 (3) Ὁ ἀποδοξάσεται ἀβλῆν δὲ τῆς.

Ἡ ρόλα τῆς V, αὐτὴ γ' ἰσοεὶς ἀβλῆν εἶναι καὶ ἐπιδοξάσεται μετ'
 εἶναι περὶ 7 ἡμέρα τῆς.

Ἐπιπέδου γ' αὐτὸ εἰς ἀποδοξάσεται V: Ἐπιπέδου
 ἀβλῆν αὐτὸ ἀποδοξάσεται εἰς (dni do sol-fa) ἡ 7^η βασιλεῖα
 αὐτὸ εἰς ἀποδοξάσεται εἰς (dni do sol-fa) ἡ 7^η βασιλεῖα
 ἀβλῆν αὐτὸ ἀποδοξάσεται εἰς (dni do sol-fa) ἡ 7^η βασιλεῖα
 ἀβλῆν αὐτὸ ἀποδοξάσεται εἰς (dni do sol-fa) ἡ 7^η βασιλεῖα

ἡ ἰσοεὶς ἀβλῆν ἀποδοξάσεται.

Ἰσημεροῦ

ἡ ἰσοεὶς ἀβλῆν ἀποδοξάσεται.

ἡ ἰσοεὶς ἀβλῆν ἀποδοξάσεται.

Σπειράσεις κατά τῆς οὐσίας αὐτοῦ λαλοῦσα.

ἡμῶν (2^{οι} μέτροι εἰς) ἀποχριστικῶς ἠρώσῃ

ἡμῶν αὐτῆς μακάριον. Ὁ εἰς ἡμεῖς ἀποχρισ-
τικῶς εἰς εἰς - φα.

I₆ - I₄ I₇ I.

Ἐξακολουθεῖται ἡμεῖς τῆς I₇

(1) Σπειράσεις (2) Σπειράσεις

Ἐπεξεργασίαι: ἡ δὲ εἰς τὰς διαφόρους
φασίαι, εἰς ἑξακολουθεῖται ἡμεῖς τῆς I₇,
μακάριον τὸ ἡμεῖς, ἀποχριστικῶς τὸ
ἡμεῖς ἡμεῖς.

(3) Σπειράσεις τῶν μακάριων

ἡ σπειράσεις αὐτῆς ἡμεῖς μακάριον

ἡμῶν 1^{οι} δὲ εἰς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

I₇ I₄ I₇

ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ

Ἀρμονική ἀγνοία ὁρομαθλαί ἢ ἡαρμονική ἐπαράγνυσι ἠρώσῃ τῶν
μακάριον ἢ ἠρώσῃ τῶν μακάριον εἰς "ἀποχριστικῶς", τὸ αὐτῶν ἀποχριστικῶς αὐτῶν
τῆς εἰς εἰς ἢ ἀποχριστικῶς ἀποχριστικῶς.

Κατὰ τὸν ἑξακολουθεῖται τῆς ἀρμονικῆς ἀγνοίας ἀποχριστικῶς ὁ εἰς εἰς
εἰς τὰ ἀποχριστικῶς τῶν ἀποχριστικῶς τῶν εἰς εἰς ἀποχριστικῶς ἀποχριστικῶς
μακάριον ἢ εἰς εἰς τῆς ἀποχριστικῶς ἀποχριστικῶς τῶν ἀποχριστικῶς ἡμῶν ἠρώσῃ
τῆς ἀποχριστικῶς τῆς ἀποχριστικῶς ἀποχριστικῶς. ἢ αὐτῶν ἡμῶν εἰς εἰς ἢ
ἢ ἀρμονική ἀγνοία τῶν εἰς εἰς, εἰς ἡμῶν ἢ τῶν ἀποχριστικῶς
ἀποχριστικῶς ἡμῶν, εἰς ὁ ἀποχριστικῶς τῶν ἀποχριστικῶς, ἢ ἀποχριστικῶς
αὐτῶν εἰς ἡμῶν. ἢ ἀποχριστικῶς τῶν ἀποχριστικῶς ἡμῶν

"ἀποχριστικῶς"

Ὅταν ὁ ἀποχριστικῶς αὐτῶν ἡμῶν τῶν εἰς εἰς ἢ εἰς ἡμῶν

εἰς εἰς ἀποχριστικῶς ἢ ἀποχριστικῶς τῶν ἀποχριστικῶς.

τῆς ἀποχριστικῶς αὐτῶν ἀποχριστικῶς τῶν ἀποχριστικῶς εἰς εἰς

ἀναγνωστικά μεταφορές. Το εἶδος γέγρται α μεταφορική. (β)
 Ἐπειὼς: καὶ εἶναι ἡ ἀφροσύνη ἀγνοία τὰ ἀρχὴν καὶ
 τὰ ἑσπέρην καὶ εἶναι ἐν ὑψηλῇ συχνοτά.

(a)

Ἰσοζυγίων   Ἐναλλακτικὰς

Ἐπειὼς: Ἐὖ ἰσοζυγίων
 ὡς καὶ τὰ μεταφορὰ καὶ
 ἀναγνωστικὰ συχνοτά, ἔδω
 καὶ ἐν ἀναγνωστικῇ.

(b)

ΜΕΤΑΤΡΟΠΙΕΣ

Μεταφορὰ γέγρται ἡ μεταβολὴ αὐτῶν μεταφορῶν ἐν ἄλλῃ.
 Ἡ μεταφορὰ μεταφύεται τὰ γίγνη ἐν μεταφορῶν τῶν ἢ ἐν ἀναγνωστικῶν.

Ἐπειὼς: Ἐπειὼς τῶν μεταφορῶν μεταφύεται ἐν ἄλλῃ ἢ
 μεταφύεται ἡ ἀναγνωστικὴ ἢ ἀναγνωστικὴ αὐτῶν ἐν ἀναγνωστικῶν τῶν. α.α.

Ἐπειὼς καὶ τῶν μεταφορῶν ἔχου 5 μεταφορῶν τῶν.

1 ♭	0 ♯	1 ♯
FA	DO	SOL
re	la	mi

Μεταφορὰ ἐν μεταφορῶν τῶν: Ἐν τὰ μεταφύεται
 μεταφορὰ ἐν μεταφορῶν τῶν, ὡς καὶ τὰ ἀναγνωστικὴ
 μεταφύεται μεταφορῶν τῶν καὶ ἀναγνωστικὴ τῶν μεταφύεται.

ὡς μεταφύεται τῶν μεταφορῶν. α.α. καὶ τὰ μεταφύεται μεταφορὰ αὐτῶν
 ἐν DO μεταφύεται ἐν Sol μεταφύεται, ὡς καὶ τὰ ἀναγνωστικὴ μεταφύεται
 ἐν συχνοτά re-fa-la καὶ ἀναγνωστικὴ ἐν τῶν μεταφύεται, ἀναγνωστικὴ
 μεταφύεται τῶν μεταφορῶν.

(1) Μεταφορά εἰς τὸν ἴσον Διαστροφῆς: - (α) Διαστροφῆς ἢ μεταφορά
 γίνεται ἀπὸ ἑξῆς, ὅταν ἔσῃ αὐτὸ ἡ συγχορδία μετὰ τὴν παραπέμ-
 πτωσὶς ἑξῆς, χαρακτηριζομένη μετὰ συγχορδία ἡσυχῆς, ὡς τὸ
 τὸν α.α.

I IV I I IV₂ I₆ - I₄ V I
 I* Κοινή Συγχορδ.

(β) Παραπέμπτωσις: Μποροῦμεν εὖτα τὴν ἀναμεταστροφῆσιν καὶ μετὰ ἡσυχῆς
 συγχορδία. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν, ὅταν ἡ συγχορδία ἀναπέμπτωσιν τὴν παραπέμ-
 πτωσὶς ἑξῆς ἀπὸ τῆς ἀναμεταστροφῆς, ἢ ἀναμεταστροφῆς ἀπὸ τῆς ἡσυχῆς (α)
 Διαστροφῆς, ἀναπέμπτωσιν ἢ ἀναμεταστροφῆς ἀπὸ τῆς ἡσυχῆς (β)

Ὅταν ὁ ἑξῆς ἡσυχῆς εἰς τὴν ἀναμεταστροφῆσιν ἀναπέμπτωσιν εἰς δύο φωνὰς εἰς
 ἴδια συγχορδία, τότε ἡ μετὰ ἡσυχῆς ἀναπέμπτωσιν καὶ ἡ ἀναμεταστροφῆς ἀπὸ τῆς
 ἡσυχῆς ἀναπέμπτωσιν εἰς δύο φωνὰς εἰς ἴδια φωνὰς (γ, δ)

Κοινὴ συγχορδία	
DO	SOL
I	IV
III	VI
V	I
VI	II

Ἡ εὐσεβὴς αἰσὶ τοῖς λόγοις τῆς θεοσεβείας ἐστὶ λόγος τῆς κοινῆς
ἀρετῆς καὶ γίνεται μετὰ τῆς εὐχαριστίας τῆς Ἱ. (καὶ ἀλλοτῆ) τῶν ἀποκα-
ταστάσεων τοῦτον.

Handwritten musical notation for the first system. It consists of a treble clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. The melody starts on a whole note G4 (labeled 'sol') and moves to a half note F4 (labeled 'Do'). The bass staff shows a simple harmonic accompaniment. Roman numerals I, V7, and I are written below the notes, with 'NTO' (No Triads) written under the V7 chords. A double bar line is present in the middle of the system.

(2) Μεταρραπία ἐστὶ λόγος τῆς θεοσεβείας: Ἰσὺ καὶ ἀκρίτως μετα-
ρραπία αἰσὶ τῆς κοινῆς ἐστὶ λόγος τῆς θεοσεβείας, ἀκριτῶς καὶ ἀκρι-
τως ἀκρίτως τῆς εὐχαριστίας τῆς θεοσεβείας τῶν τῶν λόγων μετὰ εὐσεβείας,
διότι ἡ εὐχαριστία αἰσὶ τῶν ἀκριτῶν εἶναι ἴδια μετὰ τῆς κοινῆς
ἢ ἀπὸ αἰσὶ τῆς εὐχαριστίας τῆς θεοσεβείας τῶν τῶν λόγων, καὶ ἀκρι-
τως ἀκρίτως μετὰ εὐχαριστίας καὶ καὶ ἀκριτῶς τῶν ἀκριτῶν

ἐδοῦντο (α) α.κ. καὶ τὰ ἑαυτῶν μεταρραπία αἰσὶ τῆς DO dñi FA
ἀκριτῶς τῆς εὐχαριστίας sol-sib-re ἢ sib-re-fa

Handwritten musical notation for the second system. It consists of a treble clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. The melody starts on a whole note G4 and moves to a half note F4. The bass staff shows a simple harmonic accompaniment. Roman numerals I, IV, II, V7, I, I, IV, II, I, I, I, IV, V7, I are written below the notes. 'FA' is written in red below the V7 chords. A double bar line is present in the middle of the system.

Four empty musical staves for the second system, corresponding to the notation on the previous page.

Μεταφορά από περφόρα σε οχλινή εξαίεσσα:

Κοινά συρροπία: DO LA (α) Αρχαίος του VI₆₄

η μαγύρεση = $\frac{II}{IV} \frac{VI}{II}$

(β) Γενική συρροπία:

II II IV

Αρχαίος της VII όταν δι Soprano υαρίχεται ο Αποστροφισ.

Είς κοινή των περφόρας, όταν το basso υαρίχεται μετὰ μεταστροφισ
δυνατόν να υαρίχεται (α.α. 4^η ή 5^η ή άλλ.) τότε τὰς οχλινα-

ρίφλας υαρίχεται, αχλή
αυτοστροφισται.

Η συρροπή τόνου από περφόρα σε εξαίεσσα γίνεται με τὸν "δύο περφόρα-
στος τόνου υαρίχεται από περφόρα σε περφόρα (τόνον δέσποζ.) Η αχλή-

ση σφύρα (οχλινή εξαίεσσα υαρίχεται από περφόρα)
γίνεται υαρίχεται τόνου I.

I₆ V₃ I II I

NTO

(β) 70

Soprano
Cualmeca

DO - FA - SIB - MIB - LAB - REB - SOLB - DOB - (FAB)
MI - LA - RE - SOL - DO.

(γ)

Soprano
Kataonca & Armonica

DO - FA - SIB - MIB - LAB
(uata 4^{es}) ↓ MIB - SIB - FA - DO ↑
(uata 5^{es})

(δ)
Basso
Kataonca & Armonica

DO - FA - SIB - MIB - LAB
(uata 4^{es}) ↓ MIB - SIB - FA - DO. ↑
(uata 5^{es})

ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ ΕΒΔΟΜΗΣ

Ἐάν ποσὸν εἴσονται καὶ 37 εἰσάνω αὐτὸ καὶ εἰς ἑκάστην συγχορδίαν τῆς
 κειμένης ἢ τῆς ἐπείγουσας, διὰ σχηματισμοῦ διαφοράς εἰς τὴν συγχορδίαν
 καὶ ἐβδόμης. ὅτι αὐτὰς οἱ συγχορδίες εἶναι διαίτητες, ὁ βαρμὸς ὅπως
 τῆς διαφοράς κειμένη αὐτὴ καὶ συγχορδία εἰς ἑξῆς. Οἱ ἀριστεροὶ διαί-
 τῆς συγχορδίες καὶ τῆς εἶναι ἢ ἐπείγουσας κειμένη με ἐβδόμης (Colón
 κειμένη II, III, VI, B, ἢ ἠγαλλοκέραι κειμένη με ἐβδόμης κειμένη Colón

κείνη III, εἰς ἐπίσημα II, και ἡ ἐξέλιξις ἠγαλλοκέρυ (εἰς ἐπίσημα

MEIZON

I, II, III, IV, V, VI, VII

ΕΛΑΞΕΩΝ

I, II, III, IV, V, VI, VII

ΣΥΓΧΟΡΔΙΑ II - ἠδύς

Ἡ συγχορδία II, γένηται κωνομῶς εἰς ἡμ. V. Λιγότερον ἔφυε καὶ ἐξαίρετον καὶ εἰς ἡμ. I₄ (αὐτ. β.) Ἡ συγχορδία αὕτη κρησικωομένηται

καὶ εἰς ἀναδορῆς ἡμ. ἰδίως εἰς ἀναδορῆς, ἢ ὁμοῖα γένηται καὶ συγχορδία ἠποστυφίσις 6^{ns}

Κωνομαί γύσεις

~~ἠγαλλοκέρυ γύσεις~~

a'

Ἡ 7^η ἡμ. II, ἀποστυφίεται εἰς ἡμ. κρησικωομένη συγχορδία (αὐτ. α)

καὶ ἀναδορῆς γένηται κωνομαί.

Ἐὶς β' ἀποστυφίεται ἡ 7^η ἡμ. II, κρησικωομένη διαβαρῶς.

1. Γενικῶς ἡ διτρεπῶν συγχορδία μετ' ἐξέλιξις γύσεται εἰς ῥιγῶν συγχορδία καὶ ἀναδορῆς τὸν φθόγγον ἡμ. γύσεται ἡμ. 7^{ns} (ἀν. πρὸς 2^η ἀπὸς λα ἡμ.) Οἱ συγχορδία αὕτη εἰσέρχεται εἰς ἡμ. 4^{ns} καὶ ἀπὸς λα ἡμ. ἢ 5^{ns} καὶ ἀπὸς λα ἡμ.

2. Ἐξαίρετον εἰς κωνομαί αὐτῶν οἱ συγχορδία (α) II₇ ἡμ. Γενικῶς ἡ διτρεπῶς εἰς ῥιγῶν τὰ ἀποστυφίση 4^η καὶ ἀπὸς

ου τα παραμύθια ειναι φάρμακον. Οταν η συχνοτητα βριαουτα
 ειναι κατωτερη, παραμύθια ειναι φάρμακον. Η ελπιση περι-
 αλυσει παραμύθια ειναι φάρμακον.

Οταν γραφουμε τα συχνοτητα V_9 οριζων : (α) η ειναι τα
 βριαουτα οταν ειναι φάρμακον, ειναι φάρμακον τα βριαουτα ειναι.

(β) η ειναι τα βριαουτα οταν ειναι φάρμακον, ειναι φάρμακον τα βριαουτα ειναι.
 οταν ειναι φάρμακον, ειναι φάρμακον τα βριαουτα ειναι φάρμακον.
 και τα βριαουτα ειναι φάρμακον (α, β, γ)

Η ροτα ειναι ειναι φάρμακον, τα βριαουτα ειναι φάρμακον. Η
 οριζων ειναι τα βριαουτα ειναι φάρμακον. Η οριζων ειναι φάρμακον.
 ειναι φάρμακον, ειναι φάρμακον η οριζων ειναι φάρμακον.
 ειναι φάρμακον (γ, γ₂)

Μυσειος της συχνοτητας V_9

1. Η συχνοτητα V_9 γινεται ειναι της κομμης, οταν η ροτα ειναι
 κατωτερη διαστημα 2ος ειναι της κομμης της συχνοτητας της κομμης.
2. Η ροτα ειναι κατωτερη διαστημα 2ος ειναι ο φάρμακον
 φάρμακον, η συχνοτητα V_9 μεταρπειουτα ειναι συχνοτητα V_9 (β)
3. Η ροτα γινεται ειναι η ροτα ειναι φάρμακον κατωτερη διαστημα 2ος
 φάρμακον οταν τα βριαουτα ειναι φάρμακον. Η οριζων ειναι φάρμακον, οταν
 ειναι φάρμακον της συχνοτητας τα βριαουτα ειναι φάρμακον. Ο οριζων ειναι
 της οριζων φάρμακον και ειναι φάρμακον της οριζων φάρμακον
 π. α. (δ)

Ἀριόδοα Μεγιστή.

(1) *2^a ἀρπιδιώμας ἀρχαίως*
ἔλας ἐξ ἀλαγνίης. II σπυρ. (κρυφ.)
ἡσυχία ἀρχαίως ἔλας διὰ 2^{αν}
ἀρπιδιώμας, ἀρπιδίωτα αὐτῶ
καὶ τῆσσι ως ἀρπιδίωτα ἡσυχία ἀρπιδίωτα (5 ἡσυχία). ἡσυχία δὲ εἶναι ἡσυχία
ἀρπιδίωτα, ἀρπιδίωτα ἡσυχία (10 ἡσυχία) (ἀρπιδίωτα, ἡσυχία ἀρπιδίωτα)

(3) *3^a ἀρπιδιώμας* (4) *4^a ἀρπιδιώμας.*
ἀρπιδίωτα ἡσυχία
ἔλας ἡσυχία (II 77 ἀρπιδίωτα)

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ II₉

* *Κὸ κρύπτον αἰσῶς* (a) (b)
(αἰσῶς κρύπτον)
δὲ ἐξ ἀρπιδίωτα
ἀρπιδίωτα ἡσυχία

II₉ VI₇ I₆ II₉ VI₇ II₉ I₆ VI₇
 FA FA

(1) (ε) (ε) (ε) (ε)
 II₉ II₄ I₆ II₉ VI₇ II₉ II₄ II₉ VI₇ II₉ VI₇ I

ce SOL (VII₇) SOL (VII₇) mi la

1a. 1° grado. 3. 2° grado

1° τὸν με ἐξουθενῶν γινῶν τῆς 2^{ης}
 διὰ τὸν τὰ κεντρικὰ μεταστροφῶν
 ὡπὸς τῆς ἐξουθενῶν ἢ συγχορδία 2^{ης}
 ὡπὸς τὰ κεντρικὰ μεταστροφῶν με ὡπὸς
 γινῶν τῆς δεξιοῦ (Παρ. 67.)

ΣΥΓΧΟΡΔΙΑ II

Ἡ αὐτὴ συγχορδία 2^{ης} ἀποδείκνυται μετὰ τὴν ἐμφανίζουσα τῆς συ-
 χορδία II. Ἡ συγχορδία αὐτὴ εἶναι καὶ αὐτὴ δὴ ἑξῆς ἢ ἴδια,
 μετὰ τῆς διαφοράς εἰς αὐτὴν ἑξῆς ἢ ἴδια εἶναι μετὰ.
 εἰ ἐξουθενῶν ἀρμονία ἀπαρτίζουσα τῆς τὴν καὶ τῆς ἀρμονίας
 τῆς συγχορδίας 2^{ης} τῆς ἀρμονίας τῆς ἀπαρτίζουσα μετὰ τῆς τὴν.
 Ἡ συγχορδία II, γινῶν εἰς τῆς τὴν καὶ κεντρικὰ μεταστροφῶν ὡ-
 πὸς εἰς κεντρικὰ, ὡπὸς κεντρικὰ μεταστροφῶν. Μετὰ τὴν τὴν τὴν κεν-

εἰς κεντρικὰ ἀρμονία ἀπαρτίζουσα τῆς τὴν Schuman, ὡπὸς τὴν Grieg κ.τ.λ.
 εἰς κεντρικὰ ἀρμονία ἀπαρτίζουσα, μετὰ τὴν κεντρικὰ
 ἀρμονία ἀπαρτίζουσα
 Ἡ συγχορδία II, μετὰ τῆς ἀπαρτίζουσα τῆς 3^{ης} τῆς 5^{ης}, ἔχει
 τῆς ἀρμονίας τῆς συγχορδίας τῆς ἀρμονίας τῆς τῆς ἀρ-
 μονίας εἰς παρὰ. Ἐξουθενῶν ἢ ἀρμονία II - I εἰς τῆς τῆς ἀρ-
 μονίας - εἰς ἀρμονίας τῆς ἀρμονίας ἀπαρτίζουσα - μετὰ τῆς ἀρ-
 μονίας ἀρμονίας ἀρμονίας (a)
 Μετὰ τῆς ἀρμονίας τῆς συγχορδίας II, εἶναι ὅταν τῆς τὴν ἀρ-
 μονίας ἀρμονίας ἀρμονίας 2^{ης} τῆς ἀρμονίας, ἀρμονίας ἀρμονίας. τῆς ἀρ-
 μονίας ἀρμονίας, ὅταν ἔχουσα ἀρμονίας μετὰ τῆς τῆς ἀρμονίας τῆς
 ἀρμονίας ἀρμονίας ἀρμονίας ἀρμονίας ἀρμονίας ἀρμονίας 2^{ης} τῆς
 τῆς ἀρμονίας. τῆς ἢ συγχορδία μεταστροφῶν εἰς συγχορδία
 II, καὶ γινῶν ἀρμονίας (b)

ἄνω εἰς ἀποκλίσεις αὐτῆς — ἂν φῶς τοῦ εὐκλείδου ἢ δέξῃ τὴν
φωτὴν — καὶ ἂν τὸ βασίον ἀνεβαίῃ — τὰ μεταβάσεις τῶν
ποσοτήτων μὲν ἴσῃ, εἰς τὴν δὲ ἀποκλίσεις.

Ἦχοις τῆς συρροῦς V₁₃

(α) Ἡ συρροῦς V₁₃ γίνεταί εἰς τὴν ἁρμονίαν, οἷον ἢ τὴν δευτέραν
ἐπιπέδου, μεταβαίει διαστήματα ἴσῃ εἰς τὴν ἁρμονίαν. Οἱ ἄλλοι
ἦχοις τῶν συρροῦς ἴσῃ μὲν ἔσονται γὰρ εὐκλείδου, εὐκλείδου
ἴσῃ.

(β) Ἡ τὴν δευτέραν ἐπιπέδου μεταβαίει διαστήματα 2^{ος} εἰς τὴν ἁρμονίαν
φωτὴν τῆς αὐτῆς, οἷον ἢ ἡ συρροῦς μεταβαίει εἰς
συρροῦς V₇ καὶ γίνεταί ἁρμονία.

(γ) Ἡ συρροῦς V₁₃ γίνεταί εἰς τὴν συρροῦς τῆς εὐκλείδου, οἷον
ἢ τὴν δευτέραν ἐπιπέδου μεταβαίει διαστήματα ἴσῃ.
Ἡ ἀποκλίσεις φῶς εἰς 69. 96.

Ἡ συρροῦς τῆς V₁₃: Ἡ συρροῦς V₁₃ γίνεταί εἰς τὴν
καὶ ἁρμονίαν τῆς συρροῦς ἀποκλίσεις εἰς τὴν αὐτῆς. Ἡ

καὶ ἁρμονίαν συρροῦς τῆς, εἰς τὴν αὐτῆς εἰς τὴν συρροῦς τῆς ἀποκλίσεις
ἁρμονίαν τῆς αὐτῆς. Ἡ ἀποκλίσεις αὐτῆς, εἰς τὴν
φωτὴν γίνεταί ἁρμονία, εὐκλείδου τῆς ἁρμονίαν
ἢ οἷον μεταβαίει κεντρικῶς εἰς τὴν τῆς ἀποκλίσεις

ἦχοις τῆς τῆς συρροῦς α.κ.

V ₁₃	V ₇	I
DO	FA	

Λυχνόρδια « Νάουζογράμιον ἔυρη »

Μετὰ αὐτῶν τῶν ἐυπακτικῶν κρησφαιτικῶν ὀρχορδίας, εἶναι ἡ πρώτη ὀρχορδία εἰς τὴν βεβαρυσμένην 2^α ἰδιαιτέραν (II) τῆς ἑξήσους.

Ἡ ὀρχορδία κρησφαιτικῶν εἰς τὴν ἀναστροφὴν, τὴν εὐπακτικὴν τῆς ἑξήσους, εἰς ἡλικίαν ἀπὸ τῆς εὐδρονῆς V-I διδῶν τὴν ἰδιαιτέραν ἐυπακτικὴν ἀγία. Μετὰ αὐτῶν αὐτὴ εἶναι

δυνατὸν εἶναι τὴν ἀναστροφὴν τῆς ὀρχορδίας I₆-V₃ 7-I.

Musical notation for the first piece, showing a treble and bass clef with notes and rests, and figured bass notation below.

sixte 6

Musical notation for the second piece, including a soprano line with lyrics and figured bass notation.

Λυχνόρδια « ἑὺκτος νύμφικῆς »

Ἡ ὀρχορδία ἑὺκτος νύμφικῆς, ἀνηπαρξίτῃσιν ὀρχορδίας εἰς τὴν βεβαρυσμένην ἑὺκτος τὴν πρώτην ἰσορροπία ἢ τὴν διατονικὴν ἑὺκτος τὴν ἑξήσους, τὴν ἀναστροφὴν τῆς ἐλαττοῦς βεβαρυσμένης, ἀλλὰ καὶ ἀνηπαρξίτῃσιν τὴν διατονικὴν τῆς ἑὺκτος νύμφικῆς.

Ἡ κρησφαιτικὴ ἀναστροφή τῆς ὀρχορδίας γίτῃσιν ὅταν τὸ διατονικὴν τῆς ἑὺκτος νύμφικῆς, ἀνηπαρξίτῃσιν μεταξὺ τῶν ἑὺκτων πρώτῃσιν ἢ λογίξῃσιν, ὅταν δὲ basso βεβαρυσμένη ἢ βῆσιν τὴν διατονικὴν.

Αλαμπί - Λαμπί - Τεπ. η' Αγγ.

Εροφία ρεπς ρίωας τής ευχαρδία

Ανάμεις: Η ευχαρδία είνης νύμφεϊνς μωορπύ ρά αναμπίγ μύ
 ευχαρδία II ρεωφελιμς με ναιλόντα αγγουόση αήν ωρφουτγ αέ
 δέωρη αναρροφγ, μεδ' εβδόςης, η αήλνς ναι με' αναμπίγμυ τής
 δευερίω αήν ωρφουτγ (α, γ) Ο αοπίρς ρίωας μωορπύ ρά ανα-
 μπίγ εώϊνς ναι ως ευχαρδία ρπίγμυ, αέ ωρφουτγ αναρροφγ,
 εώϊ τής βλαπτόνς νύμφεϊνς με ναιλόντα αγγουόση εώϊ τής βίτνς.

α β γ

ΛΥΣΕΙΣ: Η ευχαρδία είνης νύμφεϊνς ναι
 ρυή ρπίω ρίωας ρίωας εϊς τήν βίβλνς ας

επίστωτα ρπίωας (α) εώϊ τής I (β) εώϊ τής I₆₄ -
 I₃₍₇₎. εϊς τήν ρίωας ρω γ ρίωας εώϊ τής I

αμφιφύλας εϊς αναμπίγμυ αέ δέωρη εώϊ-
 ρρωοτα δ' αν αμφιφύλας παραβί τών

τύποι:-

basso ναί μωί εβωτερμς μωορπύ.

α' τύπος: β' τύπος:

α' ρίωας β' ρίωας α' ρίωας β' ρίωας.

α' τύπος:

"ΟΧΙ"

α' ρίωας β' ρίωας α' ρίωας β' ρίωας.

Μίωας ναι μεδ' εβδός-
 ηνς, οχι εφωα αήν
 εϊδρίας. Η 7η αϊωορπύ.
 δ' αν τήν ρίωας τής είνης νύμφεϊνς.

Δυνατός εἶπας ἢ ἐν τῇ νύμφῃ σου
 καὶ ἐπίστανται καὶ ἐξουσιάζουσιν σοὶ.
 καὶ εἰπάτωσιν οἱ υἱοὶ σαρασηνῶν αὐτῷ
 πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ:

Ἐπίστανται: ἡ ἀρχαία σου νύμφη σου σαρωταία
 πέται ὡς ἀεγὸς: - ἡ ἐξουσία σου γίνεται 3^η
 ἡ ἀλλοτρία σου, εἰπάτωσιν οἱ υἱοὶ σαρασηνῶν
 πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ υἱοῦ σου, εἰπάτωσιν

καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν
 εἰπάτωσιν οἱ υἱοὶ σου κατὰ
 τὸν οὐρανόν σου

Δυνατός εἶπας ἢ ἐν τῇ νύμφῃ σου
 καὶ ἐπίστανται καὶ ἐξουσιάζουσιν σοὶ.
 καὶ εἰπάτωσιν οἱ υἱοὶ σαρασηνῶν αὐτῷ
 πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ:

ΣΥΝΔΕΞΕΙΣ ΤΗΣ 6^{ης} ΗΥΕΘΜΕΝΗΣ

(a) II₆ - #6₄₃

(b) I - #6₄₃ (γ') I - #6₄₃

Εως 6^{ος} νύμφεως δύνανται να απορρηθούν η IV, η V, η I.
Εν τούτοις όπως απορρηθύν η IV.

Η 6^η νύμφεως δύνανται χρησιμοποιηθεί από αρχά, δούρα ή χρήση
της απορρηθεί γαρμπούλα. Συνήθως χρησιμοποιείται από καλαγίζων.

ΜΕΤΑΤΡΟΜΕΣ ΜΕ ΧΡΟΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ.

Οι απορρηθείς συχορδίες μπορούν να βρωθούν σε μετατρομές.
Επίσης μια συχορδία μπορεί να αμνηστώ ως διακομής ε' ένα λόγ
και ως χρωματική ε' ένα άλλο, αν χρησιμοποιηθεί με την ιδιότητα
της ως χρωματική, τον ίδιο λόγ, μπορεί να βρωθούν σε μετατρομές
στον ίδιο α' τον ίδιο. Π.χ. η συχορδία Do μπορεί αμνηστώ ως
διακομής: I δηλ. Do ε' ως II δηλ. Sol. Ταυτόχρονα, όπως μπορεί
να βρωθεί ως χρωματική (βιβαρπώνια ε' α) της σι ε' α' τον ίδιο και,
αν χρησιμοποιηθεί καλαγίζων, να βρωθούν σε μετατρομές δηλ. Si,
και α' τον ίδιο, Π.χ.

Link

Εραπιδότος μετατροπή με την συχορδία της ε' του νύμφεως: ←
Εραπιδότος μετατροπή γέφυρα η μετατροπή του γέφυρα με
Εραπιδότος άραφή μιας συχορδίας η ε' του γέφυρα της συχορδίας.
Η ε' της συχορδίας ε' του νύμφεως άραφή ε' τον ίδιο
και γέφυρα του άραφή της καρπώνια του διακομής της ε' του νύμφεως,
η συχορδία γέφυρα η ε' του άραφή του και α' τον ίδιο. Η ε' της
συχορδίας η άραφή της του ε' του ε' του άραφή, η συχορδία
μετατροπώνια σε συχορδία ε' του νύμφεως άραφή του α.χ.:-

Do. RE B I Do. #b₃ I₇ I₇

Γιατί τόν ἴδιον τόπον εἶναι διατεταμένον καὶ συχνοτάτην ἢ κεντ. περὶ εἰς
 πρῶτον (εἰς τὸν ἴδιον ἰσθμὸν I₇) καὶ μεταρραδίῃ εἰς συχνοτάτην εἰς τὸν ἴδιον
 ἄλλον τόπον καὶ ἀνεξαρτήτως, καὶ συχνοτάτην εἰς τὸν ἴδιον ἴσθμον, καὶ
 μεταρραδίῃ εἰς συχνοτάτην ἰσθμὸν καὶ ἴσθμον (4 I₇) ἄλλου τόπου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ: (α) Με εὐλὴν νύξησιν:

Sol. #D #D I I₇ I₇ #b₃ I₇ I₇

(β) Με Νεωτεράτων ἰσθμῶν:

#D #D #D I I₇ I₇ #D #D #D I I₇ I₇

Ἄνεξαρτήτως:

Sol. #D #D I I₇ I₇ #D #D #D I I₇ I₇

ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης:-

(a)

Λεὶς γόαυς αὐτὴς ἢ ἔυλη μὲν κείνη δὲν
 γόαυς κωνομιά (66 ὅρδον). τίς εἶται
 66 ἄρπασμα ἡς ἔυλης ἔργασον.

do 7 MIb

FA#

4 6u 46E. αὐ 7u 2 7u 2

ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης:-

ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 κωνομιά καὶ ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης

οἱ τοὺς ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης

Λεὶς μείζονα κρόσσον, ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης

ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης
 ἄρπασμα γόαυς ἡς μὲν κείνης ἔυλης

εργη αἰα αὐτὸ τοῦ φθόγγου τῆς καθολόγησός.

Ἡ καθολόγησος μπορεί νὰ εἶναι αὐτῆ, αὐτῆ ἢ καὶ ἑαυτῆ αὐτῆς. Μποροῦν δὲ νὰ καθολογηθοῦν τῆς δεξιάς ἢ τῆς ἄλλης ἢ τῆς ἀριστερῆς.

αὐτῆ ἑαυτῆ καθολόγησος τῆς δεξιάς καθολόγησος τῆς ἄλλης καθολόγησος τῆς 5ης

Ὁ φθόγγος τῆς γῆρας δὲ ἀριστερῆς νὰ βρισκῆται εἰς ἀνάστασιν 2^{ος}

αὐτὸ τῆς καθολόγησος, εἰς ἄλλη φωνή, ἀπὸ εἰς ἀνάστασιν 9^η ἡμιτοῦ [α]

Μποροῦν νὰ ἀριστερῆς τοῦ φθόγγου τῆς γῆρας μετὰ ἑαυτῆ

ἡμῶν εἰς ἄλλη φωνή [β₁]. Μποροῦν οὖν νὰ τοῦ ἀριστερῆς αὐτὸ ἀνάστασιν ἡμῶν, μπορεί νὰ γῆρας εἰς ἀνάστασιν ἑξῆς ἢ εἰς ἑαυτῆ

φωνία [β₃] μετὰ τῆς ἀριστερῆς εἰς ἀνάστασιν

οὐδὲ β₁ β₂ οὐδὲ β₃ οὐδὲ
ἀριστερῆς ἑαυτῆς ἀριστερῆς ἑαυτῆς ἑαυτῆς

Ἄλλη (ἀριστερῆς ἡμῶν) αὐτὸ ἀριστερῆς καὶ τῆς ἀνάστασιν εἰς ἀνάστασιν εἰς ἀνάστασιν, ἀριστερῆς νὰ βρισκῆται καὶ μετὰ τῆς καθολόγησος (γ)

Ὁ φθόγγος τῆς γῆρας δὲ ἀριστερῆς νὰ ἀνάστασιν εἰς ἀνάστασιν φωνή μετὰ τῆς καθολόγησος [δ]

Καὶ τῆς ἀριστερῆς τῆς γῆρας μετὰ καθολόγησος, μπορεί νὰ ἀνάστασιν ἢ ἀριστερῆς, αὐτὸ ὁ φθόγγος τῆς γῆρας νὰ ἀνάστασιν καὶ εἰς ἄλλη ἀνάστασιν (ε₁). Αὐτῆς μπορεί καὶ ἡ ἴδια ἢ γῆρας νὰ ἀνάστασιν ἢ εἰς ἀνάστασιν, αὐτὸ εἰς ἀνάστασιν μετὰ ἀνάστασιν (ε₂)

(γ)

Λέ μέτρα διμερή και τετραμερή, η γύνη της ναυαρέφησης ιδρύεται
 να γίνεσαι από τους μέτρα [από δύο ή τέσσερα, αντί-
 στοιχα μέτρα] Λέ μέτρο τριμερές, στο λεγόμενο τεταρτά. Μπορούμε
 όμως να ναύαρεψή τη γύνη χωριστά, με την απομόνωσή του
 από τους ναυαρέφους ή συχνοδιά (α)

Όταν έχουμε ναυαρέφηση του υποσυστήματος δύο από τους ναυ-
 αρέφους ή υποσυστήματος συχνοδιά και της διάρκειας της ναυ-
 αρέφησης ως άρνηση (α)

Δύο μπορεί να ναυαρέφηση η 77 γιατί ο γόγγυος ναυαρέφησης ναυαρέφησης
 υπάρχει ναυαρέφησης ως άρνηση της συχνοδιά και εισοφέριος δύο μπορεί

να συχνοδιάς διαμερή. Η 77 όμως (α) (β)

μπορεί να ναυαρέφησης με χωριστή (β)

Όταν έχουμε ναυαρέφησης και διαμερή (β)

τη γύνη της ναυαρέφησης με διαμερή (β)

(α) η άδω (β) όρτο (β)

(2) (3)

(4) (5)

Όταν έχουμε ναυαρέφησης ως η ναυαρέφησης
 ναυαρέφησης δύο από τους ναυαρέφους ή άρνηση της
 ναυαρέφησης της διάρκειας της ναυαρέφησης ή άρνηση,
 και μετά γίνε ναυαρέφησης, οι ναυαρέφους

ναυαρέφησης δύο διαμερή (α, β) Όταν έχουμε ναυαρέφησης της διάρ-
 κείας της συχνοδιάς της ναυαρέφησης στο βασικό η η ναυαρέφησης συχνοδιά

